

Fundació
Rafael Campalans

MEMÒRIA D'ACTIVITATS

2013

1. Activitats en cooperació amb altres fundacions.....	3
- Activitats en el marc de col·laboració amb la FEPS	3
- Activitats en el marc de col·laboració amb la F. Friedrich Ebert	38
- Activitats en el marc de col·laboració amb la Fundació Internacional Olof Palme	48
2. Espais de debat i conferències	52
3. Grups de treball	69
4. Publicacions	75
5. Comunicació i difusió	87

1. ACTIVITATS EN COOPERACIÓ AMB ALTRES FUNDACIONS

La Fundació Rafael Campalans col·labora des de fa anys amb fundacions i entitats progressistes del conjunt de la Unió Europea. En concret, treballa activament amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), amb la Fundació Friedrich Ebert Stiftung (oficina a Madrid), i ha treballat també amb Policy Network, amb el *think-tank* irlandès TASC, Fundació IDEAS o la Fundació Catalunya-Europa.

1.1. ACTIVITATS EN EL MARC DE COL·LABORACIÓ AMB LA FUNDACIÓ EUROPEA D'ESTUDIS PROGRESSISTES (FEPS)

En el marc de relacions amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) -una fundació progressista europea que pretén acostar els ciutadans a la Unió Europea a les seves institucions, i impulsar i contribuir als debats de les fundacions nacionals des d'una perspectiva europea-, la Fundació Rafael Campalans es va proposar organitzar enguany dos seminaris, per continuar amb la tasca que hem fet des de 2010, quan en va esdevenir membres.

Després del 2012, en què vam organitzar conjuntament un seminari sobre com articular una nova majoria social de la socialdemocràcia europea i proposar polítiques dirigides a guanyar el suport d'aquesta majoria, que vam titular titulat "Construint una nova majoria progressista", i un altre sobre "La governança econòmica a la Unió Europea: hi ha una alternativa a l'austeritat per sortir de la crisi?" per analitzar la crisi de l'euro i proposar alternatives econòmiques a nivell europeu, des d'una perspectiva progressista, el 2013 hem participat en diferents trobades de la FEPS i hem organitzat les següents activitats:

1.1.1. TROBADA "RENAISSANCE FOR EUROPE" A TORÍ

La Fundació Rafael Campalans va participar els dies 8 i 9 de febrer a la segona edició de la conferència *Renaissance for Europe*, que enguany es va celebrar al Teatro Regio de Torí, coincidint amb les properes eleccions italianes.

La conferència, organitzada per la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) - de la qual la Fundació Rafael Campalans és membre-, la Fondation Jean-Jaurès, Italianieuropei i la Friedrich Ebert Stiftung, dedicada a debatre i difondre una visió comuna progressista europea, divendres va tractar de manera específica sobre la democracratització de la Unió Europea, en

un seminari en el qual van participar diferents representants de fundacions i partits progressistes d'arreu d'Europa. El debat va ser inaugurat per l'ex primer ministre italià, president de la Fondazione *Italianieuropei* i de la FEPS, **Massimo D'Alema**, que va parlar de la sensació d'incapacitat de la Unió Europea (UE) per a donar una resposta forta a la crisi, la qual cosa alimentava la por de la ciutadania i, aquesta, els populismes. D'Alema va parlar dels límits tecnocràtics de la construcció europea, i va dir que tant la tecnocràcia com els populismes només se superarien reforçant la dimensió política i democràtica i canviant les polítiques de la UE, especialment, a través d'una política de solidaritat europea centrada en reforçar el creixement, el treball i la justícia social al continent. Mentrestant, "les polítiques" seran a Brussel·les i "la política" serà a nivell nacional, va afirmar.

La primera sessió de debat, titulada "Restaurant la democràcia: Empoderant els europeus" va ser inaugurada pel professor de Ciències Polítiques de la Universitat de Pisa, **Luciano Bardi**, que va parlar del dèficit organitzatiu dels partits europeus. A continuació, la consellera regional del Piemont del Partito Democratico (PD), **Mercedes Bresso**, va plantejar la necessitat de donar la paraula a la ciutadania europea a través de referèndums europeus. El director de Policy Network, **Olaf Cramme**, va dir que la "accountability" estava fragmentada, i que calia superar la debilitat de representació de la Unió Europea, perquè la relació entre la ciutadania i la política era en aquests moments molt dèbil. **Fabien Escalona**, doctorand de Ciències Polítiques de Sciences Po Grenoble, va dir que el règim institucional europeu bloquejava la capacitat reformista del centre esquerra, i que calia restaurar el principi de sobirania popular en el seu sentit originari. L'ex secretari d'Estat espanyol per la Unió Europea, **Diego López Garrido**, va demanar un procés constituent europeu per superar la situació per la qual, arran de la crisi, els parlaments nacionals havien perdut el protagonisme que no havia guanyat el Parlament Europeu sinó el Consell o el BCE, i va descriure que mentre el *demos* europeu no acabava de néixer, els *demos* nacionals s'havien debilitat molt. Es va mostrar partidari d'elegir la presidència de la Comissió Europea, de proposar una moció de censura constructiva, i de donar més protagonisme a la ciutadania, per evitar, també d'aquesta manera, l'ascens dels populismes. El catedràtic i director del Programa de Governança Global a l'Institut Universitari Europeu de Portugal, **Miguel Poaires Maduro**, va focalitzar el problema en la democràcia i en la justícia, i va dir que calia justícia per legitimar la integració europea, i va proposar vincular la capacitat fiscal amb la riquesa generada per la UE. Finalment, en aquest bloc, la secretària general del Grup Socialistes & Demòcrates al Parlament Europeu, **Anna Colombo**, va considerar que calia fer servir els instruments ja existents per donar una resposta forta des de

la Unió Europea, i que la ciutadania no acceptaria que el debat prioritari fos sobre una reforma institucional.

A continuació es va obrir una sessió dedicada al desenvolupament de la democràcia, en la qual va intervenir la diputada al Parlament de Catalunya i secretaria d'Economia del PSC, **Rocio Martínez-Sampere**, que va dir que la ciutadania demanava canvis i no resistències i que, tot i ser

progressistes, teníem dificultats en definir progrés. Va citar Felipe González per explicar que quan es vol canviar tot, no es canvia res, i va mostrar-se partidària d'una millor participació, representació i rendiment de comptes a nivell europeu. Finalment, va proposar deixar de centrar-nos en la igualtat i fer-ho en l'emancipació. Entre d'altres, van participar en aquesta taula experts com el responsable d'Economia i Treball del Partito Democratico, **Stefano Fassina**; el professor d'Economia de la Universitat de Roma *Sapienza*, **Paolo Guerrieri**; el membre de l'Institut Jacques Delors, **Julian Priestley**; i la professora de Relacions Internacionals i Ciència Política a la Universitat de Boston, **Vivien A. Schmidt**. En termes de fiscalitat, es va parlar de la necessitat d'avançar en matèria d'harmonització fiscal per evitar el *dumping* fiscal, així com de prohibir els paradisos fiscals. En concret, López Garrido es va manifestar a favor de més impostos per finançar el benestar, en contraposició amb els serveis que s'havien prestat per la via del deute, i d'un salari mínim (no únic) europeu.

A la tarda va tenir lloc el darrer debat d'experts, que va comptar amb la participació del fins ara director de la Fundació Rafael Campalans, **Albert Aixalà**, que presentà la seva contribució acadèmica sobre "La democratització de la presidència del Consell Europeu". En el debat, es va dir que la paraula "hope" tenia en aquests moments una única declinació, la del treball, i l'investigador de la fundació holandesa Wiardi Beckman, **René Cuperus**, va assegurar que calia reconnectar la democràcia nacional amb l'europea i oblidar la idea d'una "democràcia postnacional". Per la seva banda, l'investigador del Policy Network, **Patrick Diamond**, va dir que no hi havia marxa enrere pel que fa al model de creixement, i que el Partit Socialista

Europeu (PSE) havia de ser un partit de producció i no només de distribució, i saber com incrementar la capacitat de l'esquerra de fer créixer la riquesa. Va parlar d'enfortir l'agenda de la inversió social per combatre la pobresa, entre d'altres. **Sina Frank**, sindicalista alemanya de la DGB, va lamentar que hi

hagués massa desigualtats com per haver-hi creixement i va proposar un programa europeu d'estímul econòmic, inversió i desenvolupament, a l'estil del Pla Marshall. **Will Straw**, director associat de Globalització i Canvi Climàtic de IPPR, va parlar de l'atur, els nivells de vida, el creixement i la migració com les principals qüestions a abordar i, el membre de la Cambra dels Lords britànica, **Steward Wood**, va mencionar dues crisis europees: de missió i de legitimitat, i va subratllar que la de legitimitat no era una crisi democràtica, sinó funcional.

Finalment, l'ex primer ministre italià, **Giuliano Amato**, va fer una intervenció destacant la por al futur existent i la desafecció i confrontació a Europa, i destacant negativament el seu accent intergovernamental. Va dir que si bé abans Europa havia representat més mercats per als productes, més oportunitat de feina, més drets i més benestar, ara es considerava "menys" ... Finalment, va emplaçar a dotar a Brussel·les de competències per afrontar xocs asimètrics i a emplaçar la ciutadania a recolzar la socialdemocràcia per recuperar més Europa.

L'endemà, la conferència pública en què també va participar la Fundació Rafael Campalans - representada per la seva nova directora i secretària de Política Europea del PSC, **Esther Niubó**-, va ser inaugurada per l'alcalde de Torí, Piero Fassino, que va destacar la necessitat de restablir la dinàmica de creixement i estabilitat institucional a Itàlia. A continuació van intervenir nombrosos líders de la socialdemocràcia europea. En primer lloc, la presidenta de la Comissió d'Afers Exteriors de l'Assemblea Nacional Francesa, **Elisabet Guigou**, va refusar els populismes així com una Europa *a la carta*, mentre que D'Alema va insistir en un missatge de confiança i esperança en el futur de la UE, i va destacar que només una Europa forta i unida podria afirmar els valors socials i la dignitat de la persona, les llibertats i la democràcia. El president del Grup S&D al Parlament Europeu, **Hannes Swoboda**, va dir que no sostindrien el pressupost europeu

aprovat pel Consell el dia abans, i el president del Partit Socialista Europeu, **Sergei Stanishev**, va posar en dubte que es pogués parlar d'esperança amb el nivell d'atur juvenil existent a determinats països europeus. El secretari general del PSOE, **Alfredo Pérez Rubalcaba**, va fer una gran intervenció explicant la situació d'Espanya, un país europeista que davant l'Europa de dretes està esdevenint creixentment euroescèptic, i va demanar a Bersani recuperar la imatge solidaria d'Europa i fer més d'una altra Europa. Van intervenir també a l'acte el president del Parlament Europeu, **Martin Schulz**; el ministre francès d'Afers Europeus, **Bernard Cazeneuve**; el president del PS francès, **Harlem Désir**; el primer ministre de Croàcia, **Zoran Milanovic**; el primer ministre de Romania, **Victor Ponta**; i el primer ministre belga, **Elio di Rupo**.

Finalment, va cloure la jornada el secretari del Partito Democratico i candidat de la coalició de centreesquerra a les properes eleccions italianes, **Pier Luigi Bersani**, que va fer un discurs molt serè centrat en els valors de la honestat i la justícia, on va proposar diversos pactes: pel treball, la solidaritat i el creixement, i per la lluita contra els paradisos fiscals. També va dibuixar l'horitzó dels Estats Units d'Europa.

1.1.2. TROBADA D'ACTIVISTES DEL PSE A BUDAPEST

La diputada al Parlament de Catalunya i secretària d'Economia del PSC, **Rocio Martínez-Sampere**, membre de l'executiva de la Fundació Rafael Campalans, va participar divendres 8 de març a la trobada d'activistes del Partit Socialista Europeu (PSE) "Together for Change!", que es va celebrar durant els dies 8, 9 i 10 de març a Budapest.

Convidada per la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), Martínez-Sampere va ser una dels experts de la sessió "**New Political Economy**", compartint taula amb el diputat socialista de l'Assemblea Nacional Francesa, **Pierre-Yves Le Borgn'**, amb **Ronny Mazzocchi**, del departament d'Economia i Estadística de la Universitat de Siena (Itàlia), i amb **Edit Herczog**, diputada del Parlament Europeu.

D'entre els participants a la resta de taules, van destacar, entre d'altres, **Anna Colombo**, secretària general del grup S&D al Parlament Europeu, **Marije Laffeber**, diputada secretària

general del PSE, **Katarina Nevedalov**, vicepresidenta del PSE, i **Andrew Harrop**, de la Fabian Society.

La primera trobada d'activistes del PSE es va celebrar el juliol de 2008, a Viena, amb la voluntat d'ampliar l'abast del debat sobre el futur d'Europa i millorar la cooperació entre membres del PSE de tots els països. Enguany la trobada s'ha celebrat a Budapest i ha estat enfocada a nodrir amb les contribucions dels experts el programa fonamental del PSE, que servirà de base per al manifest electoral europeu de 2014.

1.1.3. JORNADES "NEXT LEFT. FRAMING A NEW NARRATIVE"

La Fundació Rafael Campalans va acollir els dies 10 i 11 de maig a l'IDEC-Universitat Pompeu Fabra un seguit de debats acadèmics transatlàntics d'alt nivell, organitzats conjuntament amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) l'Institute for Global Law and Policy de Harvard School, i la fundació socialdemòcrata austríaca, Renner Institut. Aquests debats, que portaven per títol "Next Left: Framing a new narrative", han tractat qüestions de màxim interès, des d'una òptica progressista transatlàntica: el restabliment del sentit de la política, el replantejament de l'agenda global, la politització de l'arena europea, l'articulació d'un model de benestar i la creació d'un nou paradigma socioeconòmic.

El programa de les sessions, en què hi ha participat experts provinents de fundacions i universitats europees i nord-americanes, va ser el següent:

10.00 a.m. **Restoring sense of politics**

“Revolution takes place in every generation – however every generation has to have its epic”. One of the core challenges nowadays is that such a common, societal story is missing. Politics has been subordinated to the mainstreaming logic of financial capitalism on one hand, on the other it lost its position ahead of diverse civilisation, technological and societal changes. In that sense it lags behind, losing its feature as a tool to shape reality. The core questions for this debate are:

- How to redefine politics, so that it retrieves its core sense as a mission at the service of the societies? What is the meaning of a political mandate?
- How to re-politicise the issues of economy and restore primacy of politics, while revitalising its sense as a tool to shape reality?
- What is the meaning of choice, legitimacy and power nowadays? How to restore deliberative democracy, while empowering and convincing people to take part in it? What would be the formats of involvement that would fit political expectations of the contemporaries?
- Can the core reasons of a-politicisation be tackled through new forms of political organisation?
- What are the criteria of delivering in politics, and in that that sense be ensured that a casted vote matters? What criteria would enable a better evaluation of politics nowadays?

Oriol Bartomeus, Professor of Political Science at the Autonomous University of Barcelona

Jesús Caldera, Executive Vice-President of the IDEAS Foundation and Vice-President of FEPS

Alfred Gusenbauer, Chair of the FEPS Next Left Research Programme and former Chancellor of Austria

Rupa Huq, Senior Lecturer in Sociology at Kingston University

Roberto Unger, Roscoe Professor of Law, Harvard Law School

Chaired by

Ania Skrzypek, Senior Research Fellow at FEPS

11.30 a.m. **Coffee Break**

Friday, 10th May 2013

9:30 a.m. **Opening**

Massimo D’Alema, President of FEPS and former Prime Minister of Italy

Alfred Gusenbauer, Chair of the FEPS Next Left Research Programme and former Chancellor of Austria

David Kennedy, Manley O. Hudson Professor of Law and Director of the IGLP

Chaired by

Ernst Stetter, Secretary General of FEPS

12:00 p.m. **Distinguishing modern progressivism**

With the detachment of the spheres of politics, economy and society, the cleavages among different political ideologies blurred. On one hand, the link between sociological conceptualisation of societal conflicts and political divisions is being weakened. On the other, the gaps between agendas are narrowing and political actors are rather looking for “issue entrepreneurship” than for reformulating profoundly their programmes. In this context the key questions are:

- Can a platform underpinned by an ideology be successful in the times of “stories’ telling”? How do you strike a balance between idealism – visionary approach and pragmatism – realistic approach nowadays?
- What is the “shared story” that could illustrate progressive understanding of financial capitalism? Can social democracy conceptualise one, being itself affected in its core by neo-liberal logic?
- Can progressives base their programme on their traditional system of values, while their communitarian appeal seems obsolete in a fragmented, individualised society?
- What sort of historical compromise should progressive aim at ensuring, reaching beyond historical mission to bridge of working class and capitalism?
- What are the criteria of progressivism that determine partners in a broader alliance for change? What are the bridges that can be built between progressives as a political movement and on the other hand trade unions and civil society organisations? Is it possible to restore traditional alliances? What could be the new partnerships?

Mark Elchardus, Professor of Sociology at the Free University of Brussels

Kerry Rittich, Professor at the Faculty of Law, the Women and Gender Studies Institute, and the School of Public Policy and Governance at the University of Toronto

Monika Sie, Director of Wiardi Beckman Stichting

Eduard Soler, research coordinator at Barcelona Centre for International Affairs (CIDOB)

Chaired by

Dimitris Tsarouhas, Jean Monnet Chair in European Politics and Assistant Professor in the Department of International Relations, Bilkent University. Member of the FEPS Scientific Council and Next Left Focus Group

1.30 a.m. **Lunch Break**

3.30 p.m. **Formulating a global agenda**

It would appear that the progressive global agenda is emptied from grand projects. The sense of purpose of international cooperation, as also meaningful translation of underpinning values such as international solidarity seem to be missing. This is exceptionally hindering the movement, which on one hand has traditionally been pledging internationalism, on the other appeared politically feeble in the light of globalisation and global crisis. Hence the queries are:

- Is “internationalism” a plausible pledge to make nowadays?
- What are the ways to give credible political responses to global dilemmas and anticipate on global developments?
- What could be a new international agenda that could unite the progressive movement on the global level in the 21st century? How to ensure that it will uphold a spirit of openness and plurality?
- What should be the framework of international governance to make it transparent and accountable to democratic supremacy on one hand; and to emancipate it from the entrapments of technocratic, apolitical rule of overregulation on the other?
- How to embed the international logic in the spirit of global mobilisations and bounce away from confinement of post-crisis political re-focusing on within the respective national states? Can revitalisation of cosmopolitanism be helpful?

Dennis Davis, Judge of High Court, cape town and visiting Professor of law at the University of Cape town and the University of Cambridge

Inge Kaul, Adjunct Professor, Hertie School of Governance

David Kennedy, Manley O. Hudson Professor of Law and Director of the IGLP

Scott Newton, Lecturer in Law of Central Asia, SOAS – School of Law

Chaired by

Rémi Bazillier, Assistant Professor in Economics, Université d’Orléans and member of the FEPS Scientific Council and Next Left Focus Group

6.00 p.m. **Politicising European Promise Public Event**

The questions concerning the future of Europe turn to have more and more an existential character. The impacts of the recent global crisis shook its core. The predicament's aftermath induced doubts if the EU is still a project capable to deliver on a promise of progress and prosperity. In the eve of the 2014 elections following questions seem to be crucial to answer:

- Can Europe become a politicised matter, while its development is still confined in the demand for a broad compromise in both communitarian and inter-governmental pillars?
- What kind of project can progressives propose for Europe, especially when the core building blocks of their former agenda of Social Europe are likely to find themselves in jeopardy due to consequences of austerity and upcoming stagnation?
- What sort of an institutional architecture is required to respond to the demand for democratisation of the EU, while ensuring an adequate power balance between different pillars and different levels of governance? Can there be ways found to fight European "demophobia"?
- What are the perspectives for further integration, especially in the dimension of completing the European Economic and Social Unions? Would enhanced cooperation in some areas be the gear of progress for all or a way to realise a multi-speed Union? How to politically define euro and its regime?
- Can Europe become more assertive and define better its role in the international context, while it is currently so much pre-occupied with internal affairs?

Massimo D'Alema, President of FEPS and former Prime Minister of Italy

Alfred Gusenbauer, Chair of the FEPS Next Left Research Programme and former Chancellor of Austria

David Kennedy, Manley O. Hudson Professor of Law and Director of the IGLP

Pere Navarro, First Secretary of the Partit dels Socialistes de Catalunya

Roberto Unger, Roscoe Professor of Law, Harvard Law School

Chaired by

Esther Niubó, Director of the Fundació Rafael Campalans

Saturday, 11th May 2013

9.00 a.m. **Building a welfare society**

Though the social mobilisations belong to the political past at this moment, the echoes of their demands have impressed a long-lasting mark on the content of the modern political discourse. Among the concepts that have been re-introduced into the debate, the challenge of equality seems to have become the main criteria to evaluate in how far progressives can truly deliver on building fair societies and balanced world order in the crisis-aftermath. The main queries in that areas are:

- What is the content of the demand for equality? Since the crisis has been described as a “story of growing inequalities”, what would be the progressive agenda from that angle on local, national and international level?
- Could criteria of equality and solidarity, as hence justice in rights and reciprocity in responsibilities become a backbone of new communities?
- What is the modern progressive sociological understanding that allows it to conceptualise a political agenda? How does it perceives individuals, communities and societies tangles in mutual relationship throughout the length of their lives?
- How to enable politics to anticipate on the civilisation, technological and societal changes and hence enable it to be a tool to truly shape everyone’s everyday’s lives? Could that then realise the pledge of social inclusion and individual empowerment?
- How to tackle obvious de-politicisation through creation of a “modern collective participatory space”?

Anton Hemerijck, Vice-rector and Dean of the Free University of Amsterdam

Matjaz Nahtigal, Associate Professor at the faculty of management at the University of Primorska

Leopold Specht, Partner at SpechtBohm, Lecturer and alumni, Harvard Law School

Anna Terron, Managing Partner at InStrategies and former MEP

Chaired by

Amandine Crespy, Assistant Professor in the Department of Political Sciences/ EU Studies, Université Libre de Bruxelles and member of the Next Left Focus Group

11:00 a.m. **Creating socio-economic paradigm**

The recent predicament has proven a profound failure of the neo-liberal doctrine. Though its impact has been corrosive to economies, societies and politics it is by far not the only argument, why there is currently a demand for a credible alternative. Especially in case of Europe, it is obvious that the post-War consensus framed into nationally distinctive welfare states are no longer adequately responding to social needs. The question concerning the proposal for a new compromise on the line capital – society, is accompanied by following queries:

- How can progressives translate their agenda of social inclusion, communitarian reciprocity and individual emancipation into a comprehensive economic programme of progress and prosperity for all? How to create a new way of thinking about economics, which may involve a broader public?
- How to inaugurate a new debate on social market economy? How to go beyond traditional, limiting perceptions of economic growth? And in that aspect: what is and what creates a well-being of people nowadays?
- Can progressives go beyond predominant focus on redistribution, re-linking their proposals with pre-distribution and distribution policies? Can they indicate new paths of social mobility, addressing the matters of: social investment, productivity, competitiveness, and none-the less access to means and properties (here especially the intellectual one)?
- What are the ways to re-link labour, real economy and financial-markets? What mechanisms could enhance value of work?
- What should be the guiding principles around which the world of labour can be organised again? Can their bargaining power be restored? In what ways, if any, one can compete for a mandate to represent it?

Yiannis Drossos, Professor of Law, Athens Law School

Paolo Guerrieri, Professor of Economics, 'La Sapienza' University

Carles Rivera, Lecturer at the University Pompeu Fabra

Chaired by

Roçio Martinez Sampère, Secretary of Economy, Catalan Socialist Party

12.30 p.m. **Framing a New Narrative**

Karl Duffek, Director of the Karl Renner Institut and Vice-President of FEPS

David Kennedy, Manley O. Hudson Professor of Law and Director of the IGLP

Juan Moscoso, Economist and Politician

Ernst Stetter, Secretary General of FEPS

Alfred Gusenbauer, Chair of the FEPS Next Left Research Programme and former Chancellor of Austria

Chaired by

Esther Niubó, Director of the Fundació Rafael Campalans

A més de les diverses sessions tancades, durant la tarda de divendres 10 de maig es va celebrar un acte públic per poder obrir el debat als assistents, que van rebre la benvinguda de la directora de la Fundació Rafael Campalans, Esther Niubó.

La també secretària de Política Europea del PSC va reivindicar "el paper dels *think tanks* com a generadors d'alternatives reals a la situació crítica que travessa Europa, econòmicament, social i política".

En aquesta línia, el primer secretari del PSC, **Pere Navarro**, va lamentar que la idea actual d'Europa, "basada en les retallades i l'austeritat", s'allunyi tant del que hauria de ser realment la Unió Europea, "una història d'èxit basada en la unió d'Estats en defensa de la solidaritat i

les llibertats". Per a Navarro, l'esquerra ha de continuar reivindicant Europa" perquè, segons

ell, "no està en crisi Europa, sinó aquesta Europa actual", i per això es va felicitar per la celebració d'unes jornades de reflexió com aquestes "que van més enllà dels titulars i les urgències del dia a dia".

Coincidint amb les reflexions de Navarro, **Massimo D'Alema**, president de la FEPS i exprimer ministre d'Itàlia, va lamentar la deriva neoliberal de l'Europa actual: "en només deu anys hem passat d'una UE

solidària i social a una UE totalment immersa en el paradigma de l'austeritat que dicten els neoliberals". Per a D'Alema, "Europa necessita una Alemanya forta, però no una Europa alemanya", i va reclamar que la socialdemocràcia europea sigui capaç de passar a l'acció, a la recerca d'un nou pacte social capaç d'assegurar "més Europa, però una Europa totalment diferent a l'actual".

Per la seva banda, **David Kennedy**, professor de Dret a la Harvard Law School i director de l'Institute for Global Law and Policy, va constatar la incapacitat històrica d'Europa per esdevenir una unió política real, capaç de construir un model de comunitat amb uns ideals comuns.

Alfred Gusenbauer, excanceller austríac i president del programa "Next Left" de la FEPS, va ser l'encarregat de cloure l'acte, tot recordant que "no s'estan rescatant els Estats, sinó els bancs", i fent un paral·lelisme va assegurar que "Europa és com un mal metge: fa un diagnòstic als malalts i els recepta una medicina que, en prendre-la, els pacients acaben estant pitjor que abans del tractament".

1.1.4. JORNADA PER UNA EUROPA PROGRESSISTA A LEIPZIG, AMB MOTIU DEL 150 ANIVERSARI DE L'SPD

Dimecres 22 de maig, la Fundació Rafael Campalans va participar al seminari organitzat per la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), conjuntament amb la Fundació Friedrich Ebert Stiftung, la Fundació Jean-Jaurès i la Fondazione Italianeuropei que es va celebrar a Leipzig, coincidint amb el 150è aniversari de l'SPD.

El seminari, que portà per títol "A common progressive vision: For a prosperous and progressive Europe" va tractar de la viabilitat de l'Estat del benestar en el context de crisi i de com garantir la igualtat i l'eficiència econòmica. En concret, la jornada va ser inaugurada pel secretari general del FEPS, **Ernst Stetter**, i el director de la Friedrich Ebert Stiftung alemanya, **Roland Schmidt**, i va comptar amb la ponència inaugural de **Howard Dean**, ex governador de Vermont, candidat a la presidència dels Estats Units, i membre directiu del National Democratic Institute (NDI) dels Estats Units. A més, s'hi van sentir les contribucions de representants de diverses fundacions i universitats progressistes europees com Olaf Cramme, director del Policy Network; Gérard Fuchs, director de del departament Internacional de la Jean-Jaurès; Klaus Busch, professor a la universitat de Osnabrück i col·laborador de la Friedrich Ebert Stiftung; Sina Frank, responsable de la Confederació Alemanya de Sindicats (DGB); o Valérie Rabault, diputada socialista francesa, que van intervenir en els diferents debats, entre les quals les de la directora de la Fundació Rafael Campalans, **Esther Niubó**, que va participar com a ponent a la taula dedicada a l'Europa Social. En general, en el debat es va poder constatar la prioritat concedida pels representants de les economies perifèriques en la generació d'ocupació i, en aquest sentit, es van plantejar nombroses propostes interessants, com un *Pla Marshall* per Europa, l'adopció dels eurobons, una major coordinació europea en termes de política salarial, l'establiment d'un salari mínim europeu, una europeïtzació de la política fiscal (transferència d'aquesta política a la UE), etc. La cloenda va anar a càrrec del president de la FEPS i ex primer ministre italià, **Massimo D'Alema**, que va fer una forta defensa d'una Europa diferent, basada en els valors del progrés i de la solidaritat.

A continuació, en un acte de caire més polític, es va constituir l'Aliança Progressista de partits socialdemòcrates, socialistes, laboristes i progressistes de tot el món, amb l'objectiu de reforçar la cooperació internacional entre forces de progrés per sumar suports i eficàcia en la lluita contra la crisi financera, energètica, social, econòmica i ambiental, i plantejar propostes

compartides sobre la base dels valors de la llibertat, la justícia i la solidaritat. Aquesta plataforma no pretén ser una alternativa a la Internacional Socialista (IS), però sí establir enllaços amb formacions i plataformes progressistes fora de l'àmbit de la IS en la recerca dels mateixos objectius, i estimular reformes en l'àmbit de la cooperació progressista internacional.

Finalment, al vespre es va celebrar una recepció amb motiu del 150^è aniversari de l'SPD, un partit cabdal en la organització política de la classe obrera alemanya i europea, que ha contribuït històricament de manera molt activa a la lluita per la jornada de 8 hores, per la igualtat de gèneres o per la prohibició del treball infantil. Hi van intervenir com a convidats: **Massimo D'Alema**; el candidat de l'SPD a canceller alemany, **Peer Steinbrück**; el president del Parlament Europeu, **Martin Schulz**; i l'alcalde de Leipzig, **Burkhard Jung**.

1.1.5. ASSEMBLEA GENERAL DE LA FEPS

La Fundació Rafael Campalans participa anualment, des que va convertir-se en una fundació membre de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), l'any 2010, a la seva Assemblea General, que acostuma a celebrar-se al mes de juny a Brussel·les. Enguany, aquesta assemblea va tenir lloc el 25 de juny de 16 a 19 hores a la seu de la FEPS, a Brussel·les (rue Montoyer 40) i va servir per informar i posar en comú els objectius i l'estratègia de l'any de les diferents fundacions progressistes europees, especialment en vista a les properes eleccions al Parlament Europeu; aprovar els comptes i l'informe anual de 2012; informar de les activitats realitzades enguany; renovar i aprovar l'executiva de la FEPS i del comitè Científic, i informar de les seves activitats; aprovar els nous membres; i presentar el pla de treball de cara a les eleccions europees.

En concret, l'ordre del dia estableix els punts citats:

FEPS Annual General Assembly

Tuesday 25th June 2012

16:00 – 19:00

FEPS office

rue Montoyer 40, 1000 Brussels

Draft Agenda

0. Adoption of the agenda and minutes of the General Assembly from the 20th June 2012.
1. Communication on the overall strategy and objectives of the Foundation, in particular towards the next European elections in 2014.
2. Approval of accounts and the annual report of 2012.
3. Report on 2013 activities
4. Approval and renewal of the Bureau.
5. Approval and renewal of the Scientific Council.
6. Approval and confirmation of members, (including new applicant members)
7. Amendments to statutes (following amendments in the European regulation concerning European parties and foundations)
8. Presentation of the member's working programmes towards the 2014 European elections
9. Presentation of the work of the Scientific Council
10. Any other business.

Followed by a buffet reception at FEPS office

Normalment, l'Assemblea General se celebra amb l'assistència de totes les fundacions membres, i tracta, entre d'altres, dels punts de l'ordre del dia i de resoldre altres qüestions ordinàries.

Al 2013, i aprofitant l'assemblea general, es va celebrar l'endemà 26 de juny, una reunió amb fundacions membres i *think tanks* a la mateixa seu de la FEPS, de 10 a 13 hores, per debatre la coordinació de les activitats conjuntes i programes de treball de cara als propers mesos de 2013 i 2014.

Per part de la Fundació Rafael Campalans, hi va assistir la seva directora, Esther Niubó.

1.1.6. SEMINARI "BEYOND FINANCIAL REGULATION. EUROPEAN INDUSTRIAL POLICIES IN THE WAKE OF THE GLOBAL FINANCIAL CRISIS"

La Fundació Rafael Campalans ha continuat aquest 2013 el debat i la reflexió entorn a la política econòmica de la Unió Europea, que va iniciar l'any 2012 arran de l'organització del seminari titular "Hi ha una alternativa a l'austeritat per sortir de la crisi?".

Enguany, el tema va girar entorn a la política industrial europea, i es va celebrar els dies 22 i 23 de novembre a la seu del PSC (Nicaragua, 75, de Barcelona).

El programa del seminari va ser el següent:

FOUNDATION FOR EUROPEAN
PROGRESSIVE STUDIES
FONDATION EUROPEENNE
D'ÉTUDES PROGRESSISTES

Fundació
Rafael Campalans

Més enllà de la regulació financera: La política industrial europea després de la crisi financera mundial

Barcelona, 22 i 23 de novembre de 2013

PROGRAMA

Divendres, 22 de novembre de 2013

Lloc: Seu del PSC (Nicaragua, 75, de Barcelona)

11.30 - 12.00 Inauguració. Com fer que Europa torni a créixer: polítiques industrials, innovació i finançament

Ernst Stetter, secretari general de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS)

Rocío Martínez-Sampere, secretària de l'Àrea d'Economia del PSC i diputada al Parlament de Catalunya

Pere Navarro, primer secretari del PSC

12.00 - 12.15 Presentació de *Queries*, la revista que edita la FEPS

Ernst Stetter, secretari general de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS)

Antonio González, vicepresident de l'Agrupació d'Economistes frente a la crisis

12.15 – 12.45 Cap a una prosperitat econòmica sostenible

Jan Toporowsky, professor d'Economia, SOAS

12-45 – 13.45 Sessió 1 – Creixement econòmic i innovació

Què és la innovació i com s'aconsegueix? Quin és el nexa entre innovació i creixement a Europa? Quin tipus de polítiques estructurals són necessàries a Europa per estimular la innovació i el desenvolupament tecnològic de les PIME i de les gran empreses?

Introducció-moderador

Francesc Trillas, professor del Departament d'Economia Aplicada de la UAB

Experts:

Maurici Lucena, economista, portaveu del grup parlamentari socialista al Parlament de Catalunya

Josep Maria Rañé, exconseller de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya, actual president del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya

Michele Mastroeni, investigador de l'Institut Innogen de la Universitat d'Edimburg, Escòcia

13.45 – 14.15 **Debat entre els assistents**

14.15 – 15.45 **Dinar**

15.45 – 16.00 **Discurs d'obertura**

Ricard Torrell, director d'AISA-Nodus Barberà

16.00 – 17.00 **Sessió 2 – Política industrial i el paper de l'Estat**

Què entenem per política industrial? Quin és el paper de l'Estat i del mercat en la promoció i millora de la innovació industrial? Quines són les característiques d'un Estat emprenedor a Europa?

Introducció-moderador:

Jan Kreutz, coordinador al Partit Socialista Europeu (PSE)

Experts

Antolín Sánchez Presedo, membre del grup S&D del Parlament Europeu (pendent de confirmació)

John Grahl, professor d'Integració Europea de la Universitat de Middlesex, Regne Unit

Raül Blanco, professor d'Economia Aplicada a la Universitat de Barcelona (UB)

José Montilla, senador, expresident de la Generalitat de Catalunya, i exministre d'Indústria, Comerç i Turisme del govern espanyol

Joan Majó, exministre d'Indústria i Energia, i conseller assessor de la Comissió Europea en matèria de telecomunicacions i informàtica

17.00 – 17.30 **Debat entre els assistents**

17.30 **Cloenda**

Miquel Iceta, president de la Fundació Rafael Campalans

Dissabte, 23 de novembre de 2013

09.30 – 09.40 **Benvinguda**

Giovanni Cozzi, assessor econòmic de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS)

09.40 – 10.00 **Discurs d'obertura**

Stephany Griffith-Jones, directora de Mercats Financers de la Iniciativa per el Diàleg Polític de la Universitat de Columbia, Estats Units

10.00 – 11.00 **Sessió 3- Polítiques europees i nacionals per a la recuperació de la crisi**

Quins canvis institucionals i quines polítiques es necessiten a nivell europeu i nacional per tal d'impulsar la innovació i la reindustrialització a Europa? Quin tipus de canvis institucionals i de polítiques en el sector financer ens conduiran a una estabilització del sistema bancari i a crear un entorn econòmic més sòlid en què els bancs puguin operar? Quin és el paper dels bancs de desenvolupament multilaterals, regionals i nacionals, pel que fa al foment de la innovació i el creixement a Europa?

Introductor-moderador:

Carles Rivera, economista i professor de la Universitat Pompeu Fabra (UPF)

Experts

Matthias Kollatz-Ahnen, expert sènior a PriceWaterhouseCoopers, Alemanya

Marc Engelhardt, director de Desenvolupament i clima a kfW

Sonia Sánchez-Quitela, Economista a The World Bank (pendent de confirmació)

11.00 – 11.30 **Debat entre els assistents**

11.30 – 11.45 **Coffee break**

11:45 – 12.45 **Sessió 4 – Finançament Industrial**

Com s'han modelat les polítiques industrials i els processos industrials en el període previ a la crisi? Com podem reformar el finançament per tal de fomentar la innovació i la reindustrialització a Europa?

Introductora-moderadora:

Susan Newman, economista i professora titular del Institut Internacional d'Estudis Socials (ISS) de la Universitat Erasme de Rotterdam, Holanda

Experts

Florence Palpacuer, catedràtica en Ciències de l'Administració, Universitat de Montpellier 1, França

Joachim Becker, Universitat d'Economia i Empresa de Viena, Àustria

Lluís Torrens, gerent del Public-Private Sector Research Center d'IESE

12:45 – 13:15 **Debat entre els assistents**

13.15 – 14:00 **Conclusions i cloenda**

Esther Niubó, directora de la Fundació Rafael Campalans

Què s'entén avui per política industrial? Quin ha de ser el paper de l'Estat i del mercat en la promoció del desenvolupament de la innovació industrial? Quin és el nexa entre la innovació i el creixement a Europa? Quin tipus de polítiques estructurals són necessàries per estimular la innovació i el desenvolupament tecnològic de les PIME i de les grans empreses?

Per respondre a totes aquestes preguntes, vam plantejar un seminari articulat entorn a 4 taules, en què van reunir acadèmics, polítics, empresaris i representants sindicals, amb la finalitat de debatre mètodes per superar la crisi industrial que travessa Europa.

A la inauguració del seminari, **Ernst Stetter**, secretari general de la FEPS, va subratllar la necessitat d'"establir una forta connexió entre el món financer i el de la innovació", així com la urgència de "convèncer l'esfera pública de la necessitat d'una millor Europa, però també d'uns estats forts, capaços de jugar un paper clau en el desenvolupament de polítiques industrials"

La secretària de l'Àrea d'Economia del PSC i diputada al Parlament de Catalunya, **Rocío Martínez-Sampere**, va lamentar que "durant anys es defensés que la millor política industrial era la que no existia; quan amb la crisi hem vist que en necessitem una de proactiva". Per a Martínez-Sampere, no només és necessària una bona regulació, sinó que "haurem de promoure nous instruments per a dibuixar un nou model social, actualitzat als temps que corren". Per a la diputada socialista, "la millor manera d'afrontar la crisi és plantejar-la com una nova oportunitat".

El primer secretari del PSC, **Pere Navarro**, va cloure aquesta taula inaugural tot reivindicant una Europa "que defensi la cohesió social, i en què l'economia es posi al servei de les persones, i no a l'inrevés, com ha passat en els darrers anys", i va afegir que "cal redistribuir per poder créixer millor". Navarro es va reivindicar com un "industrialista convençut", tot defensant que "la promoció dels models industrials són a la base de la millora de l'economia".

Tot seguit, **Antonio González**, vicepresident de l'Associació *Economistas frente a la crisis*, va presentar la revista Querías, que en aquest número se centra, de manera monogràfica, en l'anàlisi del futur industrial a Europa, i va aprofitar per donar la seva visió sobre l'actual política industrial a Espanya i a Europa. Per a González, "hi ha una absoluta falta de coherència entre la política industrial i la política econòmica". De fet, va remarcar González, actualment són "polítiques totalment contradictòries", donat que "les mesures d'austeritat estan destruint la

indústria i el seu teixit econòmic". Per al vicepresident d'*Economistas frente a la crisis* ens cal "una millor política d'innovació, que contribueixi a la competitivitat", i per a això és clau "apostar per la formació i la inversió en capital humà".

El seminari va organitzar-se entorn a quatre sessions: creixement econòmic i innovació, política industrial i el paper de l'Estat, polítiques europees i nacional per a la recuperació de la crisi, i finançament industrial.

1.2. ACTIVITATS EN EL MARC DE COL·LABORACIÓ AMB LA FUNDACIÓ FRIEDRICH EBERT

Enguany, la Fundació Rafael Campalans ha continuat la seva tasca de cooperació política a la Mediterrània organitzant i participant en diverses activitats dirigides, principalment, a la consolidació democràtica a la regió mediterrània, després de la Primavera Àrab.

1.2.1. FÒRUM POLÍTIC PROGRESSISTA EUROMEDITERRANI. EL MÓN ÀRAB: ENTRE LA REVOLTA I LA REFORMA

En els darrers tres anys, la Fundació Rafael Campalans, conjuntament amb la Friedrich Ebert Stiftung, ha organitzat cada mes de juny, un fòrum de fundacions, organitzacions i entitats socialistes i progressistes de l'espai euromediterrani a Barcelona, amb l'objectiu de posar en comú i debatre sobre la situació política, econòmica i social dels respectius països, sobre els efectes dels moviments de transició democràtica i de reforma iniciats en alguns Estats, i de les repressions que estaven tenint lloc en d'altres. La finalitat d'aquesta activitat era promoure espais de trobada, de diàleg i de reflexió sobre la oportunitat de consolidar una veritable democràcia progressista a la regió, i d'escurçar distàncies entre representants de les entitats i les societats del nord i del sud de la Mediterrània. Igualment, difondre el coneixement de la regió entre les persones assistents.

Com cada any, també enguany ens hem plantejat destinar bona part dels nostres esforços en el marc del nostre programa de cooperació política al Mediterrani, a organitzar conjuntament amb la Friedrich Ebert Stiftung un fòrum polític per tal de continuar la nostra tasca de cooperació amb les forces polítiques de la ribera sud de la Mediterrània, especialment les nostres relacions amb els partits i entitats progressistes de Tunísia, Líban, Marroc i Turquia. En aquesta ocasió, vam considerar que seria bo poder orientar el debat sobre la consolidació de la democràcia i sobre el desenvolupament de les reformes, així com sobre les oportunitats de desenvolupament econòmic, per reforçar la democràcia, a Egipte, Jordània, Tunísia i Egipte.

Així, la Fundació Rafael Campalans va celebrar divendres 14 de juny un fòrum polític euromediterrani que celebra des de fa anys amb la Fundació Friedrich Ebert Stiftung, amb la voluntat d'obrir un espai de diagnòstic, reflexió i diàleg entre forces progressistes de la regió euromediterrània.

Aquest fòrum, que enguany s'ha titulat "El món àrab entre la revolta i la reforma", va ser inaugurat pel conseller diplomàtic del Secretariat de la Unió per la Mediterrània, Ernest Urtasun, que va remarcar la importància de l'enfocament regional i va informar de tres projectes de cooperació regional destacats de la UpM: la promoció de l'emprenedoria femenina, la millora de la governança de l'aigua –conjuntament amb l'OCDE- i de la logística als ports mediterranis.

A continuació van intervenir el president de la Fundació, **Miquel Iceta**; i el director de la Friedrich Ebert Stiftung a Espanya, **Lothar Witte**, que va posar èmfasi en l'interès del nord de la ribera mediterrània d'actualitzar els coneixements i la informació sobre l'evolució política, econòmica i social del sud.

En aquesta ocasió el fòrum es va articular entorn de tres taules de debat. La primera, presidida pel coordinador del programa de la Mediterrània i Orient Mitjà del CIDOB, **Eduard Soler**, va comptar amb un representant de l'executiva del partit tunisià, *Ettakatol*, **Samy Razgallah**, i amb la professora de Ciència Política de la Universitat Americana del Cairo, **Rabab El Mahdi**. Aquesta taula es va centrar en analitzar les transicions democràtiques de Tunísia i Egipte, tant la dinàmica com l'evolució. En concret, Razgallah va descriure el procés polític viscut fins a l'elecció de l'Assemblea Constituent que acaba de redactar la nova constitució del país, i va explicar el context previ a les properes eleccions presidencials i legislatives, que es produiran a finals d'aquest any o principis de l'any que ve. A més, va subratllar que les principals aspiracions polítiques en aquest moment passen per aprovar la constitució, per lluitar contra la corrupció i a favor de la justícia i la igualtat entre regions. Va afegir també que el seu partit, *Ettakatol*, es troba en una millor situació que en el passat per concórrer a uns comicis, i va insistir en la possibilitat de cooperar en matèria de formació en clau electoral. Per la seva banda, la representant egípcia, El Mahdi, va recordar que la revolta al seu país va ser de caire popular perquè no va haver-hi cap facció política dominant, i es va centrar en analitzar el paper de quatre principals actors polítics: l'exèrcit, que va definir com a molt important (*not in governing but in ruling*); els Germans Musulmans, la força política més organitzada, amb petits partits amb els quals formen aliances electorals; les restes de l'antic règim de Mubarak, gent de negocis amb el suport dels Emirats Àrabs; i els salafistes, dividits també en diferents partits. El Mahdi va voler deixar clar que no hi havia línies polítiques divisòries simples -com sovint es pot pensar- entre seculars o islamistes, i va insistir en què entre les forces revolucionàries es trobaven sectors de tots els partits, i que la divisió socioeconòmica era crucial. Finalment, va destacar diversos problemes al país: l'econòmic (com produir i redistribuir riquesa), el polític

(com construir les institucions i sobre la base de quin sistema polític) i el d'organització política de la societat –en aquest sentit, va dir que els islamistes tenen més suports perquè s'organitzen millor a nivell social).

La segona taula va ser presidida pel responsable de polítiques Euromed a l'IEMed, **Pol Morillas**, i es va focalitzar en una anàlisi de les reformes de Marroc i Jordània en clau de liberalització o de democratització. Aquesta taula va comptar amb dues ponències: del cap del programa d'Estudis Americans de la Universitat de Jordània, **Walid Abu Dalbough**, i del membre de la USFP i professor de relacions internacionals de la universitat marroquina de Mohammed V-Agdal, **El Hassan Boukantar**. El representant jordà, Abu Dalbough, es va mostrar escèptic respecte la possibilitat d'afrontar el repte de la liberalització econòmica, la democratització i l'estabilització del règim alhora, i va destacar el problema de la corrupció, dels refugiats i del deute. Va evidenciar que malgrat les demandes polítiques creixents, el reformisme havia estat motivat per les elits, i va contraposar l'estabilitat del règim amb la de la població. També es va referir al conflicte sirià. Per la seva banda, Boukantar va defensar el reformisme marroquí i va parlar de la Monarquia com a peça clau de la reforma empresa. Va explicar amb detalls la reforma constitucional i va carregar contra els "populismes". Finalment, va tractar del paper de la religió i de la Unió Europea.

La tercera taula va ser desenvolupada pel director de Relacions Internacionals del PSOE, **José Antonio Espejo**, i el coordinador del programa de cooperació política al Mediterrani de la Fundació, **Jordi Pedret**, que van parlar de les conseqüències de la transformació de la regió pel que fa a les relacions euromediterrànies. Espejo va fer un repàs dels darreres moments electorals a Europa i un mapa de la situació dels partits "socialistes" al continent, i va fer una crida a coordinar-se per defensar els valors de la llibertat, els drets humans i la democràcia, que no estan garantits a la regió. Pedret, a continuació, va remarcar les diferències entre països i va afirmar que la societat no canvia massa de manera profunda, però que per contra sí que apareixen nous actors polítics canvis (com l'Islam polític) i es produïen canvis socials. Va expressar que probablement el model de l'AKP d'Erdogan havia perdut prestigi a la regió i que el conflicte araboisraelià s'havia desplaçat en ordre d'importància en l'agenda euromediterrània.

Finalment, la directora de la Fundació Rafael Campalans, **Esther Niubó**, va cloure la jornada.

El programa tal com s'ha detallat anteriorment, es pot visualitzar a continuació en la seva versió en francès.

Jeudi 13 juin

20.30 Dîner de bienvenue (*Nass City Restaurant, Hotel Medium City, C. Nicaragua n. 47*)

Vendredi 14 juin

Lieu: siège de la Fundació Rafael Campalans (c. Nicaragua 75-7, Barcelone)

9.30 h. **Remarques préliminaires**

- **Ernest Urtasun**, conseiller diplomatique du Secrétariat de l'Union pour la Méditerranée

Ouverture

- **Miquel Iceta**, président de la Fundació Rafael Campalans, Barcelone
- **Lothar Witte**, directeur de la Friedrich-Ebert-Stiftung en Espagne, Madrid

9.50 h. **Les transitions démocratiques en Tunisie et en Egypte: dynamiques et possibles évolutions**

Modérateur: **Eduard Soler**, responsable du Programme Méditerranée et Moyen Orient de la Fondation CIDOB, Barcelone

Intervenants:

- **Sami Razgallah**, membre du bureau politique d'Ettakatol-(fdtl), Tunis
- **Rabab El Mahdi**, professeur associé de sciences politiques à l'Université Américaine du Caire, Le Caire

10.35 h. **Débat**

11.20 h. **Pause-Café**

11.45 h. **Les réformes au Maroc et en Jordanie: libéralisation ou démocratisation?**

Modérateur: **Pol Morillas**, responsable des politiques euro-méditerranéennes à l'IEMed, Barcelone

Intervenants:

- **Walid Abu Dalbough**, responsable du Programme d'Études américaines à l'Université de Jordanie, Amman
- **El Hassan Boukantar**, membre de la Commission administrative de l'Union Socialiste des Forces Populaires (USFP) et professeur des relations internationales à l'Université Mohammed V-Agdal, Rabat

12.45 h. **Débat**

13.15 h. **Les transformations dans la région MENA : quelles conséquences pour les relations euro-méditerranéennes ?**

- **José A. Espejo**, directeur des Relations Internationales du PSOE
- **Jordi Pedret**, responsable Euromed de la Fundació Rafael Campalans, Barcelone

14.15 h. **Conclusions**

- **Miquel Iceta**, président de la Fundació Rafael Campalans, Barcelone

14.30 h. **Déjeuner**

Entre d'autres van assistir al seminari: el director-gerent de la Fundació *Alternativas*, **Carlos Carnero**; el corresponsal de El Cairo a *El País*, **Ricard González**; una representant de la Fundació Internacional Olof Palme; o responsables de l'IEMed com **Javier Albarracín**.

Fotografies del seminari

1.2.2. COL-LOQUI "LA GRAN COALICIÓ ALEMANYA"

La Fundació Rafael Campalans i l'Oficina a Espanya de la Fundació Friedrich Ebert, van organitzar ahir, de manera conjunta, el col·loqui "La gran coalició alemanya", per debatre entorn als resultats de les negociacions per a la formació d'aquesta gran coalició, les repercussions de la política alemanya a Europa, i la reconfiguració del sistema polític alemany.

Presentat i conduït per la directora de la Fundació Rafael Campalans i secretària de Política Europea del PSC, **Esther Niubó**, l'acte va comptar amb la intervenció inicial d'**Albert Aixelà**, doctorand en Integració Europea a la UAB i membre del grup de recerca EUGov. Aixelà va apuntar que, si s'aprova, "aquest seria un acord molt favorable a l'SPD", amb evidents millores socials, com "una legislació d'un salari mínim de 8,5 euros per hora treballada", una "millora de les pensions", un "pacte sobre la inversió pública" o "una regulació més estricta de supervisió bancària". Tot i així, va recordar, falta esperar al resultat de la votació del gairebé mig milió de militants de l'SPD, que han de ratificar l'acord. En cas que s'aprovi, "caldrà veure com valoren els alemanys aquest acord, i això ho sabrem a les eleccions europees d'aquí poc més de cinc mesos". "Merkel o Schulz, tu decideixes", proposava Aixelà com a possible eslògan de campanya.

Per la seva banda, **Kerstin Villalobos**, assessora parlamentària de l'SPD, va repassar les sis setmanes de negociacions i va detallar els principals punts de l'acord que, va recordar, "és un full de ruta a seguir, una declaració de voluntats de 185 pàgines que l'SPD ha lluitat fins al final, davant l'actitud immobiliària de la CDU". D'entre els punts a destacar, Villalobos va parlar d'un "acord de reformes per incentivar el creixement i la lluita contra l'atur", o "un mecanisme europeu en què els bancs amb problemes es financessin a ells mateixos, i no a través del pressupost nacional".

L'assessora parlamentària de l'SPD va reconèixer que "entre les bases del partit les opinions estan força dividides", perquè "encara hi ha un cert 'trauma' per les reformes laborals dutes a terme el 2001-2002 pels socialdemòcrates". Unes mesures, va insistir que "van donar resultats a mig termini, però que va acabar beneficiant Angela Merkel. Per últim, Villalobos va constatar la "preocupació dels de Sigmar Gabriel pels resultats a les properes eleccions al Parlament Europeu: d'una banda, per l'escepticisme extrem dels països del nord cap a la idea d'Europa, i, de l'altra, per la frustració dels països del sud".

Va cloure el torn d'intervencions **Lothar Witte**, director de l'Oficina a Espanya de la Fundació Friedrich Ebert, que va repassar els resultats electorals alemanys dels darrers anys, i la situació política actual i futura. Per a Witte "de la debilitat de l'SPD va néixer la seva força a les

negociacions", i va acabar aconseguint "un acord molt socialdemòcrata", gràcies, en gran part, a "la gran habilitat de Sigmar Gabriel".

1.3. ACTIVITATS EN EL MARC DE COL·LABORACIÓ AMB LA FUNDACIÓ INTERNACIONAL OLOF PALME

1.3.1. JORNADES "EXTREMISME IDEOLÒGIC, CRISI ECONÒMICA I REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA"

Els passats 6 i 7 de juny, la Fundació Rafael Campalans va col·laborar amb la Fundació Internacional Olof Palme en l'organització del II Seminari sobre extremisme ideològic, coincidint amb el segon aniversari dels atemptats d'Oslo.

Enguany, el seminari portava per títol "Extremisme ideològic, crisi econòmica i regeneració democràtica", i va ser inaugurat per la presidenta de la Fundació Internacional Olof Palme, **Anna Balletbó**, i el diputat del Parlament Europeu, **Raimon Obiols**. Tots dos van coincidir a assenyalar noves característiques en el terreny de l'extremisme ideològic, "fruit d'una realitat summament subversiva", va apuntar Obiols, "en què la ineficiència de les respostes a la virulència de les crisis (econòmica, social, democràtica,..) que estem vivint hi tenen molt a veure". Obiols va recordar que fets com "el qüestionament del paper de la Unió Europea, o el declivi i la desafecció creixent cap a les institucions i els protagonistes de la vida política" potencien un extremisme ideològic i un populisme polític creixent.

Xavier Casals, doctor en Història per la Universitat de Barcelona, ponent de la taula "Populisme i extremisme ideològic a Espanya", va centrar la seva intervenció en tres eixos. En primer lloc, la nova dreta populista a Europa, que ha anat "de l'anticomunisme a l'antiglobalització".

L'extremisme ideològic actual, que arrenca amb els atemptats a les torres bessones de Nova York el 2001, es caracteritza per una "feminització dels lideratges i un augment del pes de les minories". Així, "el vot extremista, tant d'esquerreres com de dretes, s'ha fet més transversal i ha aconseguit atraure l'interès d'aquells que no se senten representats per la política institucional tradicional".

En segon lloc, Casals va constatar que "a Espanya s'està configurant un nou mapa polític, que evidencia la fi del sistema polític sorgit a la transició", i va vaticinar la "implosió d'un nou escenari molt similar al de Grècia i al d'Itàlia".

Per últim, el professor de la UB va centrar-se en Catalunya, "laboratori populista d'Europa", va afirmar. Els partits populistes a Catalunya "tenen un discurs molt centrat en els valors i en la protesta". Són "partits *antistablishment*, que viuen una desafecció doble: cap als partits tradicionals i cap a Madrid".

La següent taula, "Prevenició: educació, comunitat i polítiques de joventut", va comptar amb la intervenció de **Jaume Funes**, psicòleg de l'Associació Rosa Sensat, que va sentenciar que "no es tracta de prevenir res, sinó d'humanitzar des de la infantesa", tot "educant per una radicalitat democràtica i per l'inconformisme vital".

La jornada de divendres va començar amb la taula "Democràcia, pluralisme religiós i minories al nostre país i a Europa", amb **Maria del Mar Griera**, doctora en Sociologia per la UAB i investigadora del Grup d'Investigacions en Sociologia de la Religió. Griera va assegurar que "Catalunya té una taxa de secularització de les més altes d'Europa". Això vol dir que la religió

perd pes? "Si ens referim a la tradició catòlica podem dir que sí; no obstant, hi ha hagut un creixement de les minories religioses. En el cas de l'islam ha tingut un creixement gradual", va assegurar Griera. Alhora va alertar que a Europa "l'extremisme religiós és molt actiu, ha deixat enrere l'organització tradicional i clàssica i els moviments religiosos funcionen en forma de xarxes i en grups petits.

Antón Costas, catedràtic de Política Econòmica de la UB, va lamentar que "molt probablement en els propers anys Europa afrontarà casos creixents d'extremisme i populisme", alimentats per "un capitalisme que ha col·lisionat altre cop amb la democràcia, la lògia actual de funcionament de l'euro, i la política actual d'austeritat". Costas va assenyalar que "la desigualtat és el nexa d'unió d'aquests tres factors", i alhora va alertar que aquesta desigualtat "és un dissolvent poderosíssim de la cohesió social, que acaba provocant extremisme ideològic i populisme polític".

Per a Costas "darrere de la crisi econòmica i financera actual hi ha, clarament, extremisme ideològic, que s'ha instal·lat en l'*statu quo*", i va insistir que "l'austeritat com a política macroeconòmica és una clara manifestació d'extremisme ideològic, perquè no fa més que posar pressió sobre la democràcia".

Seguidament, **Alicia Rodríguez**, de SOS Racisme Catalunya, va parlar de la prevenció i de l'actuació davant la xenofòbia des de la perspectiva de la societat. Per a Rodríguez, el racisme "és una construcció ideològica a partir d'un poder determinat" i va insistir en la idea que "el discurs actual d'austeritat no fa més que alimentar el discurs xenòfob".

En aquesta mateixa línia, el Síndic de Greuges, **Rafael Ribó**, va recordar que "la xenofòbia és un perill latent a totes les societats modernes europees, exposades a qualsevol efecte xenòfob que afecti a la cohesió social". Per a Ribó cal fer tot el possible per a que "Catalunya continuï sent una societat en la que s'ha potenciat i consolidat el pluralisme i la convivència".

Miquel Iceta, president de la Fundació Rafael Campalans, va cloure l'acte tot constatant la necessitat que "els partits tornin a veure's com a instruments útils al servei del progrés i de la millora de la societat, com a

canalitzadors de les reivindicacions ciutadanes a les institucions" perquè "si el sistema no dóna solucions, algú en proposarà des de fora". Per a Iceta, la lluita contra els populismes és un repte important per la democràcia que entre tots hem de fer possible: amb valentia, i intel·ligència; anant a les causes del seu suport popular, palesant les contradiccions i falsedats de seu discurs, regenerant les institucions i refent el pacte de confiança amb la ciutadania, i amb una defensa, com a societat, del sistema que tant va costar d'aconseguir".

2. ESPAIS DE DEBAT I CONFERÈNCIES

2.1. SEMINARI SOBRE FEDERALISME AMB STÉPHANE DION

La Fundació Rafael Campalans va celebrar l'11 d'abril una trobada amb el diputat quebequès **Stéphane Dion**, conegut internacionalment com l'impulsor del federalisme canadenc i de la "Llei de la claredat", que estableix les pautes per a la celebració d'una consulta sobre la independència del Quebec.

L'actual context de debat públic a Catalunya sobre el dret a decidir, el federalisme o una eventual secessió de Catalunya, han fet especialment interessant i oportú conèixer de primera mà el pensament i experiència d'**Stéphane Dion** sobre aquestes qüestions en el debat canadenc i quebequès.

La reunió, a la que ha assistit el primer secretari del PSC, **Pere Navarro**, ha comptat amb una intervenció inicial del catedràtic de Dret Consitucional, **Xavier Arbós**, que ha apuntat els trets claus del pensament i de l'obra de Dion.

Stéphane Dion ha plantejat en la seva intervenció qüestions relatives al binomi secessió i democràcia, els fonaments jurídics de la secessió, o la celebració d'un referèndum, entre d'altres. Després d'aquesta intervenció inicial, s'ha obert el col·loqui entre tots els assistents.

2.2. TAULA RODONA "QUO VADIS ITÀLIA? ANÀLISI DE LA SITUACIÓ POLÍTICA ITALIANA

El dia 10 d'abril, la Secretaria de Política Europea del PSC, juntament amb i la Sectorial de Política Europea, Internacional i per a la Mediterrània, i amb el suport de la Fundació Rafael Campalans (FRC), van organitzar el debat "Quo Vadis, Itàlia?" per analitzar la situació política del país després de les darreres eleccions.

L'acte va ser presentat per la secretària de Política Europea del PSC i directora de la FRC, **Esther Niubó**, que va destacar la importància d'analitzar la realitat política italiana -que va qualificar de preocupant-, especialment per la situació d'ingovernabilitat en el context de crisi econòmica i social del país -i que afecta també els països de l'entorn i el conjunt de Unió Europea-, de descrèdit polític creixent -molt relacionat amb la manca de resposta o resposta equivocada que la població percep que, des dels diferents governs, s'està donant a la crisi, i que està fent créixer la desconfiança envers els sistema polític-, i pels reptes que aquestes eleccions han plantejat pels partits socialistes o progressistes "tradicionals". En aquest sentit, va recordar que la coalició de centre-esquerra liderada per **Pier Luigi Bersani** s'havia presentat a les eleccions amb un programa renovador amb l'eslògan "La Itàlia Justa", en una coalició integrada per diferents partits (Partito Democratico, Esquerra Ecologia Llibertat, el Partit Socialista Italià i el Centre Democràtic), després d'haver fet unes primàries a dues voltes (on van participar al voltant de 3 milions de persones) per elegir el candidat a primer ministre i la llista de candidats i candidates al Parlament, davant un **Silvio Berlusconi** implicat en nombrosos processos judicials i d'un **Mario Monti** contestat per haver exercit de braç executor dels dictats de la troika al país durant els seus mesos de govern.

Amb aquest context, l'analista polític, professor i responsable d'anàlisi electoral de la Fundació Rafael Campalans, **Oriol Bartomeus**, va fer una anàlisi dels resultats electorals tot destacant, en primer lloc, que "els invents, en general, no funcionen", contrastant l'enorme estabilitat del sistema de partits a Itàlia amb la inestabilitat de la durada dels governs. Així, va explicar que aquesta inestabilitat s'intentava solucionar per la via legislativa (lleï electoral, concedir un 55% de representació al candidat més votat...), però que era difícil arreglar quelcom que estava en el substrat italià. Igualment, va dir que aquestes eleccions, com els darrers comicis a Grècia i fins i tot a França (les presidencials, pels bons resultats del Front Nacional...), s'havien celebrat en una lògica de "protesta" versus "status quo", i va destacar que Bersani, sobretot per haver donat suport al programa de **Mario Monti**, havia estat vist com part de l'*status quo*. Per acabar, va insistir que la gent vota per expressar el seu descontentament, "no per elegir res", i que calia un replantejament fonamental del sistema democràtic a tota Europa.

A continuació van intervenir tres persones coneixedores de la situació política italiana i representants de l'esquerra política: **Claudia Cucchiurato**, periodista italiana, va explicar que el bon resultat de **Silvio Berlusconi** i el mal resultat de **Mario Monti** havien estat una sorpresa també pels mitjans de comunicació, i va destacar la diferencia dels resultats electorals del país respecte de la comunitat italiana a l'estranger, on Bersani va guanyar clarament i Monti va obtenir un 22% dels suports.

Per la seva banda, el secretari del Partito Democratico (PD) Barcelona, **Luigi Ingrassio**, va explicar les reformes i els canvis experimentats pel país des de l'arribada de **Mario Monti**. En

concret, va destacar que Monti havia restituit una credibilitat pel país que havia estat malbaratada per anterior ex primer ministre, **Silvio Berlusconi**, però va fer esment a les retallades socials que les seves reformes havien suposat, i a la manca de senyals de reactivació econòmica. Analitzant la situació actual, va insistir que Bersani descartava pactar amb el Poble de la Llibertat (PDL) de Berlusconi.

Marcello Belotti, representant a Espanya de Sinistra Ecologia Libertà (Esquerra Ecologia Llibertat), va referir-se a la fragmentació històrica del país distingint entre tres estats dins Itàlia: un, de democràtic i jove; un segon, la màfia, que produeix un 10% del PIB italià; i un tercer, el Vaticà. Va explicar la història de la coalició entre el PD i el seu partit, Esquerra Ecologia Llibertat, referint-se a algunes experiències exitoses que havia tingut aquesta coalició al 2015 i al 2010 en diverses regions. No obstant, va reconèixer que no havia acabat de donar els seus fruits a nivell nacional. També va destacar la forta hegemonia política i cultural heretada de l'era Berlusconi, i va dir que Grillo representava un producte d'aquesta època de "berlusconisme". En concret, va criticar la manca de democràcia interna d'aquesta moviment, el qual estava a favor de l'abolició dels sindicats, tot i reconèixer la importància dels temes posats a l'agenda política per part del moviment de **Beppe Grillo**, i explicar que el simpatitzats de Grillo consideraven el PD com a partit del passat. En clau postelectoral, va destacar la importància del nomenament de l'ex fiscal anti-màfies, **Piero Grasso**, com a president del Senat, i de la política Italiana, periodista i ex portaveu de l'ACNUR, **Laura Boldrini**, com a presidenta de la Cambra de Diputats; i va afegir que la coalició de centre-esquerra liderada per Bersani havia intentat proposar al Moviment 5 Estrelles un govern d'un any o dos per dur a terme lleis fonamentals per la vida del país: lleis contra el conflicte d'interessos, contra la

corrupció i la falta de transparència, i mesures de recuperació econòmica. Finalment, va destacar que si es produís un pacte entre el PD i el PDL, el seu partit hi estaria en contra. Tot seguit, es va obrir un amb el públic assistent.

2.3. LA LLUITA DELS SOCIALISTES EUROPEUS PELS DRETS DELS DEUTORS HIPOTECARIS

La xarxa de juristes socialistes europeus EUSONET, el Partit dels Socialistes de Catalunya i la Fundació Rafael Campalans van organitzar divendres, dia 19 d'abril, la jornada "La lluita dels socialistes europeus pels drets dels deutors hipotecaris", a la Tecla Sala de l'Hospitalet de Llobregat. La trobada, en la que hi van participar polítics i tècnics, va abordar amb profunditat la situació en la que es troba la llei hipotecària espanyola després de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 14 de març de 2013, que disposa que el dret espanyol relatiu al procediment d'execució hipotecària és contrari al dret europeu.

L'acte va ser presentat pel president de la Fundació Campalans i diputat al Parlament de Catalunya, **Miquel Iceta**; la diputada socialista al Parlament Europeu, **Maria Badia**; i l'alcaldesa de l'Hospitalet de Llobregat, **Núria Marín**. Després de donar la benvinguda als assistents i agrair la invitació a participar en la jornada als organitzadors, el president de la Fundació Campalans va voler posar de relleu el significat de la sentència del TJUE, no només per la bona notícia que comporta -en uns temps en què d'Europa ens arriben notícies controvertides, i sovint difícils d'explicar-, sinó també, i sobretot, perquè amb aquesta llei se'ns recorda un cop més que "Europa és l'únic instrument possible per trobar un equilibri entre

benestar i benefici a les nostres societats; un equilibri que faci possible la iniciativa col·lectiva amb la iniciativa individual".

L'eurodiputada **Maria Badia** va posar llum al procés, que tot just comença després de la sentència del TJUE, recordant que "en els darrers anys -i sobretot des de l'entrada en vigor del Tractat de Lisboa-, la Unió ha ampliat i ha reforçat les seves competències; i això també ha permès que la veu del Parlament Europeu sigui determinant en un ventall més gran de polítiques comunitàries". En matèria d'hipoteques, Badia va recordar que des del 2011 s'està treballant la proposta de Directiva "sobre contractes de crèdits per béns immobles d'ús residencial". Una proposta que neix a iniciativa de la Comissió Europea davant la notòria falta de confiança en el sector financer i immobiliari i la necessitat de combatre les irregularitats en la concessió i contractació de préstecs hipotecaris i les pràctiques irresponsables. Badia, que va plantejar una pregunta parlamentària a la Comissió Europea (novembre de 2012) per esbrinar si hi havia cap iniciativa per prevenir el sobreendeutament de les famílies per causa hipotecària i per dotar d'un marc europeu les actuacions en casos d'execucions forçoses, va recordar que, malauradament, "pel que fa les execucions forçoses i desnonaments, actualment no existeix cap projecte d'harmonització de les mesures nacionals en la matèria". Finalment, l'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, **Núria Marín**, va parlar de la vessant més humana del problema tot recordant que "per la seva proximitat els ajuntaments són les administracions que més han fet pels ciutadans -pel que fa els desnonaments-, però també són aquells que es veuen més mancats d'instruments per fer front al drama social que comporten".

Un cop finalitzada la benvinguda, el diputat al Parlament Europeu i president de la Comissió de llibertats civils, justícia i interior, **Juan Fernando López Aguilar**, va realitzar una intervenció molt política en la va començar assenyalant el que ell considera el principal culpable de la situació en la que es troba la Unió Europea: una ampla majoria conservadora. En paraules del mateix López Aguilar "la majoria conservadora existent a Europa, però també els governs nacionals dels Estats membres, apliquen una austeritat suïcida que només porta Europa a l'abisme, empobrint deliberadament les classes mitjanes i enriquint els especuladors i el que ara és la nova classe dirigent: la financera". A més, en la seva intervenció l'eurodiputat canari i ex ministre de Justícia va posar de relleu una dada que sovint s'oblida i és que, "si bé és cert que la Llei Hipotecària espanyola és de principis de segle, la llei que ha permès l'execució dels desnonaments és la Llei d'Enjudiciament civil de l'any 2000, aprovada pel Govern del Partit Popular".

La doctora en Dret i Secretària de Justícia del PSC, **Lídia Santos**, va aprofundir en la sentència del TJUE de la que va voler destacar-ne "l'impacte enorme que tindrà sobre el sistema hipotecari espanyol, ja que evidencia que el sistema d'execució hipotecari és contrari a la legislació europea".

L'acte, de marcat caràcter europeista, va prosseguir amb la intervenció de **Harald Baumann-Hasske**, president de la Xarxa de juristes socialistes europeus EUSONET, que va insistir en què "tot i la bona nova que suposa la sentència del TJUE, no evita els desnonaments en el 100% dels casos, només en aquells on el banc hagi comés una negligència -ja sigui enganyant als seus clients, o amb clàusules abusives-, tot i que sí dóna més instruments a la justícia gràcies a l'ampliació del temps de demora de les execucions".

Isidor Garcia, coordinador de la Comissió normativa del Col·legi d'Advocats de Barcelona, es va mostrar molt crític ja que "sovint el problema no són les lleis, sinó que no hi ha un vertader seguiment del seu compliment", després de recordar -i seguint el fil de l'eurodiputat Juan Fernando López Aguilar- que "la llei que permet els desnonaments no és la hipotecària de principis de segle, sinó la llei aprovada pel Govern d'Aznar a l'any 2000", va posar l'accent en la necessitat que a Espanya es reguli el sobreendeutament, una llei existent a molts estats europeus però per ara inexistente a Espanya i que ens ha portat a la situació actual.

Finalment, a la cloenda, hi va participar el **Pere Navarro**, primer secretari del PSC, que va manifestar que "els socialistes no volen cap habitatge buit ni cap família sense llar" i va recordar als dirigents del Partit Popular que "la immensa majoria de famílies que han perdut

el seu habitatge o estan en risc de fer-ho eren famílies amb feina que van adquirir-lo en un moment de bombolla immobiliària que fins i tot va obligar els ajuntaments a fer polítiques molt actives d'habitatge públic". Durant el seu discurs, el primer secretari del PSC va recordar que "el PSC ha portat al Parlament de Catalunya una iniciativa que ens agradaria que tingués unes conseqüències immediates: que tots els pisos públics que estiguin buits surtin al lloguer social i siguin accessibles per a persones sense habitatge i que es cedeixi l'usdefruit dels pisos buits hipotecats i desnonats d'entitats que han rebut diners públics". "Aquesta és la nostra posició davant una situació tan dramàtica -ha dit- i el PSC treballarà colze a colze amb tots els moviments socials i que defensin aquests principis".

A la cloenda també hi va participar l'**Àlex Sáez**, portaveu adjunt a la Comissió de Justícia i la d'Exteriors del Grup Parlamentari al Congrés. Sáez va ser molt autocrític en la seva intervenció recordant que "quan el socialistes vam governar no vam fer suficient", però precisament fruit de l'autocrítica i la detecció dels errors passats, Sáez va insistir que "ara més que mai els socialistes hem de lluitar per a que la iniciativa legislativa del Govern Popular pel que fa les moratòries sigui de caràcter universal, i no només s'apliqui en supòsits molt acotats", com està previst segons la iniciativa presentada dijous passat.

Finalment, van intervenir la regidora de l'Hospitalet de Llobregat, **Mercè Perea**, i el vicepresident d'EUSONET, **Manuel Medina**, que es van felicitar pels avenços en la coordinació dels juristes europeus.

2.4. PRESENTACIÓ A BARCELONA DE L'INFORME SOBRE L'ESTAT DE LA UNIÓ EUROPEA 2012 "EL FRACASO DE LA AUSTRERIDAD"

La **Fundació Rafael Campalans** va organitzar l'acte de presentació a Barcelona de l'Informe sobre l'estat de la Unió Europea 2012 "El fracaso de la austeridad", editat per la Fundació Alternativas i la Friedrich Ebert Stiftung. **Miquel Iceta**, president de la Fundació, encarregat de conduir l'acte, va destacar que "aquest informe assenyala la deriva equivocada de les polítiques econòmiques de la Unió Europea en els darrers temps". En aquesta línia, **Pere Portabella**, president de la Fundació Alternativas, va lamentar que "des de bon principi es va caure en l'error de construir la Unió Europea sense comptar amb els ciutadans".

El delegat de la Friedrich-Ebert-Stiftung a Espanya, **Lothar Witte**, va constatar que "per a moltes generacions, la Unió Europea ha estat un somni" (seguint l'"*I have a dream*" de Martin Luther King), i va criticar que "aquest somni hagi passat a ser un malson" en què "molts joves se senten exclosos, ja no només perquè ells no senten el projecte com a propi, sinó perquè la mateixa UE els expulsa".

Diego López Garrido, director de l'informe i ex Secretari d'Estat per la Unió Europea, va ser contundent a l'hora d'enumerar les mancances d'una UE a la que "encara li falta molt per a ser capaç de construir una veritable ciutadania europea". Per a López Garrido, "l'actual política monopolística de l'austeritat ha acabat produint més dèficit i més deute, que és, precisament, el que es volia evitar", i tot plegat "alimenta la visió negativa que el ciutadà mig té de la UE". L'ex Secretari d'Estat per la UE va defensar Europa "com a millor solució a una crisi global, en

un món globalitzat en el que no hi sortides nacionals" alhora que va evidenciar que "no és possible pensar en un projecte europeu sense solidaritat i convergència entre els seus estats membres".

2.5. TAULA RODONA: "QUINA EUROPA TENIM, QUINA EUROPA VOLEM: EL NOSTRE DEBAT"

Dimarts 28 de maig, la directora de la Fundació Rafael Campalans va participar en una taula rodona sobre la Unió Europea, titulada "Quina Europa tenim, quina Europa volem: El nostre debat", amb el secretari general del Consell Català del Moviment Europeu, **Joaquim Millan**; i la regidora de Cooperació de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, **Núria Mestre Bertran**. L'acte es va celebrar a la biblioteca Manuel de Pedrolo de Ribes, i va comptar amb la participació d'una vintena de persones i l'assistència de l'alcalde del municipi, Josep Antoni Blanco.

Durant la xerrada, es va posar de manifest la importància i l'oportunitat que té la ciutadania de participar i donar la seva opinió en els afers europeus. En aquest sentit, es va recordar que les pròximes eleccions al Parlament Europeu se celebraran el dia 25 de maig de 2014.

La unió bancària, la unió fiscal, criteris de sostenibilitat, la gestió dels fons econòmics europeus i el paper de Catalunya dins d'Europa, van ser alguns dels temes sobre els quals es va parlar.

Una de les conclusions més seguides va ser el fet que Europa està construïda al voltant d'una moneda i que ara cal treballar plegats en els aspectes més socials, aquells que afecten més directament a les persones.

2.6. PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "INVITACIÓN AL FEDERALISMO", DE JOSÉ ANTONIO PÉREZ TAPIAS

La Fundació Rafael Campalans va organitzar el 2 d'octubre la presentació a Barcelona del llibre *Invitación al federalismo. España y las razones para un Estado plurinacional*, de **José Antonio Pérez Tapias**, professor de Filosofia a la Universitat de Granada.

El president de la Fundació, **Miquel Iceta**, va elogiar el llibre, tot remarquant que Pérez Tapias "va més enllà del que nosaltres mateixos hem estat capaços de teoritzar". **Ferran Pedret**, diputat al Parlament de Catalunya, va recordar que "el federalisme va més enllà del tema territorial; el federalisme és una eina útil per a la transformació dels desitjos de la ciutadania", i va assegurar que "aquest anhel de canvi és igual de fort al conjunt de l'Estat com a Catalunya".

Per la seva banda, **Laia Bonet**, jurista, membre de la Comissió Executiva del PSC, va destacar que "aquest és un llibre que transpira sentit comú; un llibre clar i valent, que és el que necessitem ara". Per a Bonet, "cal més que mai un acord bilateral Catalunya-Espanya que incorpori el dret a decidir", i va alertar que "Granada és un primer pas important, però no suficient", com també subratlla José Antonio Pérez Tapias al llibre.

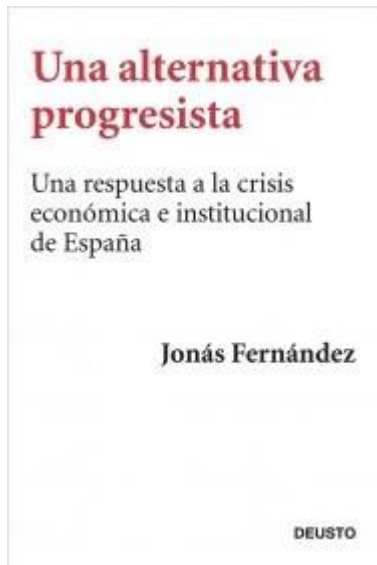

El professor del Departament d'Economia Aplicada de la UAB, **Francesc Trillas**, va situar el federalisme com l'exemple més clar que "no hi ha res més social que les qüestions nacionals". Per a Trillas, "cal un projecte coherent que faci possible resoldre problemes d'identitats, sobirania i fronteres", i en aquest àmbit "hi ha molt treball intel·lectual a fer". Trillas va destacar "l'excel·lent defensa del federalisme plurinacional" que fa Pérez Tapias al llibre i va subratllar que cal "clarificar com i quan s'exerceix el dret a decidir; perquè aquest no és tal si no el reconeix algú de fora".

L'autor del llibre, **José Antonio Pérez Tapias** va instar els partits a "abordar qüestions de fons si som un veritable Estat plurinacional", i va reivindicar la necessitat de pluralitzar el concepte de nació, perquè "nació es pot dir de moltes maneres". L'exdiputat socialista es va mostrar partidari de "repensar la sobirania, secularitzant-la", essent conscients que "el pacte federal exigeix un reconeixement de sobirania compartides". En aquesta línia, Pérez Tapias va defensar el dret a decidir com a punt d'inici del procés, i va demanar "valentia intel·lectual i coratge polític, fugint de la demagògia, però també dels arguments de la por".

2.7. PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "UNA ALTERNATIVA PROGRESISTA", DE JONÁS FERNÁNDEZ

La Fundació Rafael Campalans ha organitzat el 5 de novembre la presentació a Barcelona del llibre *Una alternativa progresista. Una respuesta a la crisis económica e institucional de España*, de **Jonás Fernández**, i editat per Deusto Planeta.

Esther Niubó, directora de la Fundació Rafael Campalans, va ser l'encarregada de presentar l'acte, tot destacant el capítol del llibre dedicat a la crisi de l'eurozona i la reforma d'Europa. Niubó va apuntar que els arguments que s'exposen al llibre evidencien que "no hi ha una sortida nacional a l'actual crisi que pugui sostenir l'Estat del Benestar". Per tant, va afegir, coincidint amb l'autor del llibre "és fonamental que la socialdemocràcia lideri l'ambició europeista, garantia d'una sortida de la crisi, ja que és l'únic camí per enfortir les polítiques públiques".

La professora de Dret Constitucional de la UB i editora d'*Agenda Pública*, **Argelia Queralt**, va centrar-se en els capítols del llibre dedicats a la reforma de l'Administració i de la política, tot analitzant les seves coincidències i diferències amb l'autor, i subratllant "la importància de reinventar l'espai públic per a l'exercici de la política, eina imprescindible per a fer efectiu un

impuls reformador. Per a Queralt, de fet, "un dels principals problemes que ha fet aflorar la crisi actual és la baixa o, més aviat inexistència de cultura política a Espanya, no només de la ciutadania, sinó de la pròpia classe política".

Maurici Lucena, portaveu del PSC al Parlament de Catalunya, va destacar la "solidesa tècnica del llibre, combinada amb la sensibilitat socialdemòcrata de l'autor", i va elogiar-ne "la valentia dels seus plantejaments". Lucena va desgranar el capítol del llibre dedicat a les reformes econòmiques (reforma del sector financer, reforma fiscal, mercat de treball, reforma de pensions,..), i va lamentar que la frase "la socialdemocràcia està en crisi" continuï sent una expressió en plena vigència. Per a solucionar-ho, va apuntar Lucena, "caldrà que des de la socialdemocràcia s'anés més enllà del 'no' i hi haguessin respostes propositives, realistes i fonamentades" per fer front a la difícil situació actual i, previsiblement, futura.

En aquesta línia, l'autor, **Jonás Fernández**, director del Servei d'Estudis *Solchaga Recio & Asociados*, va afegir que "el llibre intenta donar respostes reformistes, no només descrivint la realitat, sinó plantejant-ne alternatives de canvi reals". Per a Fernández, "a l'actual crisi polièdrica (econòmica, social, institucional), s'hi suma una evident crisi d'horitzó i esperança, així com una crisi d'instruments que impulsin els canvis". A nivell espanyol, aquests canvis passen per "una reforma fiscal, una reforma del sistema de finançament, i una reforma de l'estructura territorial del país". A més, va reiterar que "Espanya ha de reinventar l'espai públic per a un efectiu exercici de la política" que passa, va sentenciar, per una "reforma a fons dels partits polítics, instruments amb excessivament elevades barreres d'entrada"

2.8. ESPAI ALTERNATIVA

La Fundació Rafael Campalans i la JSC van posar en marxa el 2012 un àmbit de treball de la Fundació sota el nom ESPAI ALTERNATIVA amb l'objectiu de crear un pols de pensament del socialisme juvenil.

Sota aquest àmbit s'organitzen seminaris de formació i debat per tal d'enfortir la xarxa de dirigents juvenils, reconstruir una alternativa política d'esquerres i vertebrar aliances amb sectors socials juvenils emergents. Alhora, sota aquest espai s'editaran publicacions periòdiques amb l'objectiu d'enriquir el debat de l'esquerra, cercar respostes als interrogants. La JSC i la Fundació es comprometen a fer difusió interna i externa d'aquestes publicacions, tot garantint la seva qualitat i solidesa.

Per aquest 2013 s'ha acordat seguir el següent pla de treball:

1. Sopars

- Fer un sopar cada 2 mesos, aproximadament.
- Llistat de gent a convidar: PSC i de fora

Calendari: fer-ho els divendres vespre, preferiblement els divendres que hi hagi plenària de la JSC

El primer sopar es va celebrar el passat **14 de juny** al bar del CCCB, i el ponent convidat va ser Raimon Obiols, diputat al Parlament Europeu.

2. Articles a la web

Espai propi a la nostra web, com a nova col·lecció a l'apartat "Publicacions". A finals de 2012 es va fer una proposta de maqueta, elaborada des de la Fundació, i a partir de 12 de febrer vam començar a publicar els articles:

1. *Un milió de preguntes que mereixen una resposta*, de Javi López
2. *Re-ideologitzar la socialdemocràcia*, de Carles Ferreira
3. *"No hi ha alternativa"*, diuen, d'Eloi Cortés
4. *Democratitzar l'economia*, de Javier Naya
5. *Un nou impuls per a les polítiques de joventut*, de Víctor Albert
6. *Dels drets sexuals i reproductius a l'avortament com a excepció*, de Ruben Castro

Un milió de preguntes que mereixen una resposta

A Catalunya hi ha un milió de joves amb un present egrotat i un futur desdibuixat

Acabem de créixer com Estat jermànic ha estat fins al 55,32 %. En aquestes dècades a nosaltres li manca l'esperança. Pot incloure veure dibuixats per veure joves joves.

Altrament una realitat amb terribles conseqüències. Establiments desenvolupats i moltíssims joves que passen de creixement públic que han estat a la formació d'aquests joves. Socialment rebuda a tots una generació que, en la seva majoria, no està preparada per a l'ocupació i que està treballant al seu present i veu desdibuixat el seu futur.

Col·lectiu de Estat jermànic creixerà amb la nostra generació per tota la vida. Té un efecte estatutari la falta de capital social, d'esperança i part de la responsabilitat professional present una major tendència a desdibuixat de joves joves per tota la vida. La programació de Quins mesters de la ciutadania està dissenyat a suportar? Quines respostes donem a una realitat que hauria de ser tractada com una emergència nacional?

La nostra generació no té cap patró un desdibuixat jermànic. La jermànic ha estat la manca de les polítiques del govern central i el govern català, diversos arguments de sense autoritat. La manca de la resta d'empreses, l'evolució del sistema de gestió, d'altres la col·laboració científica, de manera de 20 a el possible contracte laboral per a joves a tota una nova generació.

La consciència de no saber? Una manca d'empreses sense precedents en l'època democràtica, 2,7 milions de joves que s'han vist obligats a abandonar l'Estat des de gener de 2011 i la manca d'oportunitats i treball i esperança. Les tres milions, però que també s'ha d'esperar la necessitat d'abandonar l'esperança i part del nostre estat.

Entenem-hi la més de 32.000 joves catalans treballant a l'estranger? Una altra que no pareu d'augmentar Catalunya, de forma sigil·losa està deixant de ser una terra d'oportunitats. Una realitat que hauria de ser evitada i la nostra forma de veure el món, està desdibuixant.

Després d'esperar realitat, els governs estan movent una ERMALITAT insalvable i desdibuixant a Catalunya una oportunitat a ser vista i convida, mentre que a Madrid agència a l'esperar avançar dels seus joves. Argentina ha estat les seves respostes. Però el que de manera més gran, permetem en polítiques desiguals que no tenen fins a un peu del que no sabem si serem capaces de sortir d'aquesta i desdibuixant.

Democratitzar l'economia

La solució està en el públic. Aquest vell principi democràtic sembla trobar-se que les generacions actuals fins la manca en l'economia. En un món global, amb perspectives escrites i un treball semblant, s'ha de trobar el mitjà de que l'economia s'escapi al control i no dels grups d'interès. Tant fins i tot dels representants d'aquests i dels grups grans i petits democràtics.

El nostre consensuar de l'economia, basat en les polítiques econòmiques d'Europa des d'una Europa cada cop més dividida entre el nord i el sud (Londres i Berlín) i altres, potria reformar una economia basada en l'idea de que "hi ha la solució possible" a aquesta doctrina. El fet de que aquesta idea es comencin a dir no s'ha de basar en un "dret de la força", sinó basada en el respecte de les esferes, que són de tota altra manera de l'actualitat, encara no han estat capaç de començar a ser aplicats i que s'apliquen en veritable sentit econòmic i polític.

L'economia té el regne, les actuals, de veure les valors de democràcia i les eines de govern i el públic i per al públic, amb els mecanismes que han desenvolupat la nostra economia. Dit amb altres paraules, davant de la dictadura dels mercats i de l'economia, l'economia basada de començar la democràcia. En l'economia, aquesta manca de ser l'idea d'una nova economia que hauria de ser més democràtica i més basada en una regala i una oportunitat de forma general "servidor", de que hi ha la alternativa a les actuals respostes econòmiques.

En aquesta línia, per exemple, necessitem haver conegut l'esperança del treballador que per regalar el seu món, amb el nostre govern, l'economia "indústria 1.0" per la qual se va contribuir un límit laboral a la Comunitat d'aquell país, en el que s'ha de poder governar en tota una manera més gran i més democràtica, però de la seva empresa en el seu país. En el seu país, la manca d'alternativa entre aquest i altres hauria de ser tractada amb un límit de les seves dades i les dades, del 1.0 de principis del 1980 fins a la seva empresa, 1980 en l'actualitat. Molts problemes, en altres, l'Economia aquesta realitat arriba a les seves milions de joves que s'han vist obligats a abandonar l'Estat des de gener de 2011 i la manca d'oportunitats i treball i esperança. Les tres milions, però que també s'ha d'esperar la necessitat d'abandonar l'esperança i part del nostre estat.

Nova al nostre país. A partir d'aquesta i d'altres esperances, podem plantejar una nova política reformar econòmica que s'apliquen en part del 1.0 de reformar econòmiques que el nostre país necessita, sense desviar una quantitat de "l'obra" i en el seu país, mentre es troba la necessitat d'una nova generació per tal de modernitzar un sistema institucional que dona moltes d'esperances i de joves de realitat econòmica, problemes plantejats en la seva vida i la Carta Magna de nosaltres.

3. GRUPS DE TREBALL

3.1. GRUP DE TREBALL SOBRE EUROPA

El 2013 han continuat els treballs del grup coordinat per Josep Maria Vegara, sobre Europa.

Objectiu:

Elaborar propostes de reforma institucional a partir de l'anàlisi (objectius, instruments i resultats) de les polítiques desenvolupades, dedicant una especial atenció a les conseqüències sobre Espanya i Catalunya. L'enfocament se centra en les polítiques de ciència i tecnologia, medi ambient, canvi climàtic, energia, pressupostos i fiscalitat.

Aquest grup es reuneix quinzenalment.

Responsable: Josep Maria Vegara

Membres del grup:

Montserrat Colldeforns, Manuel de Forn, Artur Ferrer, Francesc Figueras, Jordi Galter, Josep Isern, Xavier Mas, Antoni Montseny, Francesc Morata, Ferran Relea, Francesc Roca, Àngels Santigosa, Anna Tenza, A. Ventura.

Enguany, aquest grup ha tractat, entre d'altres, de les següents qüestions, en sessions amb la participació d'experts:

- Infraestructura energètica europea, a càrrec de Francesc Figueras
- Les funcions econòmiques de la UE, a càrrec de Josep Maria Vegara
- Organitzar la cooperació: comunitats, mercats i Estats, a càrrec de Josep Maria Vegara

- La política de telecomunicacions a la UE: les bases tecnològiques, a càrrec de Manel Forn i Paco Roca
- El procediment pressupostari de la UE, a càrrec de Montse Colldeforns

Per la seva banda, Josep Maria Vegara ha estat ponent de diverses xerrades sobre "Els valors dels socialistes, els obstacles i les polítiques".

3.2. EL PROJECTE ECONÒMIC SOCIALDEMÒCRATA DESPRÉS DE LA CRISI

El 2013 van continuar les reunions els treballs del grup coordinat per Quico Trillas i Carles Rivera

Motivació

Arrel de la crisi econòmica-financera de 2008-2009 els partits socialdemòcrates de la Unió Europea han trobat grans dificultats per proposar un projecte econòmic alternatiu a la dreta. Això és paradoxal, donat que hi ha un cert consens que la crisi ha estat causada per la desregulació econòmica i financera que preconitza la dreta. Gran part de la crisi política de la socialdemocràcia a Europa està relacionada amb la incapacitat per mostrar una alternativa econòmica diferenciada. De totes maneres, segueix sent una gran veritat que els països que millor fan compatible prosperitat econòmica i igualtat són els que han vingut aplicant durant dècades un model socialdemòcrata, com els països nòrdics. Aquest model, però, s'ha d'actualitzar i posar al dia.

La necessitat de posar al dia amb rigor el projecte econòmic de la socialdemocràcia adquireix a Catalunya algunes característiques locals. Al PSC hi ha poc discurs econòmic des de les desaparicions polítiques de Pasqual Maragall i Antoni Castells i els equips que van crear. Per altra banda, molts economistes acadèmics es deixen fàcilment impressionar políticament pel prestigi de Mas-Colell. Però hi ha també molts economistes acadèmics, i altres experts en ciències socials, que són clarament progressistes i que estarien disposats a treballar en un

procés d'elaboració teòrica que actualitzi els valors de la socialdemocràcia, i que a la vegada actualitzi la projecció pública de l'economia com a ciència social. No s'hauria d'esperar que el PSC surti de la seva debilitat actual per començar a treballar amb aquests sectors. És més, treballar amb nous grups d'economistes i altres científics socials relativament desconeguts pot ajudar el PSC i l'esquerra catalana a sortir de la seva debilitat.

Krugman defensa que no només hi ha un sol tipus d'economistes. En concret, als Estats Units, diu que hi ha els economistes "fresh water" (de dretes, hereus de l'escola de Chicago) i els economistes "salt water", més vinculats a les universitats de les dues costes del continent americà, progressistes, hereus del keynesianisme però també dels exponents més oberts de l'escola neoclàssica, com Samuelson o Arrow. Però a Espanya i a Catalunya, les crides a l'ortodòxia han creat un fals consens entre economistes (vegi's per exemple els documents de FEDEA) que impedeix que emergeixi amb força una veu sòlida que demani sortides rigoroses, però justes i equitatives, progressistes, a la crisi. On són els nostres economistes d'aigua salada?

Objectius

- 1) Aglutinar una nova generació d'economistes o científics socials interessats en l'economia al voltant del PSC, un grup d'acadèmics o professionals amb *background* acadèmic, no necessàriament coneguts en els mitjans polítics i informatius, en diàleg amb altres economistes més consagrats, per aproximar-los al PSC i a la creació d'una alternativa progressista a Catalunya.
- 2) Contribuir des de Catalunya al debat internacional sobre el projecte socioeconòmic de l'esquerra.

Continguts

Globalització, democràcia i estat del benestar

Creixement i equitat

Mercats, competència i regulació

Costos, exportacions i competitivitat

Una sortida equitativa de la crisi

Endeutament privat i públic

L'exemple dels països nòrdics

Canvi climàtic i creixement sostenible

La crisi de la ciència econòmica: el paradigma neoclàssic i les noves perspectives conductuals, neo-institucionals, evolutives...

Fiscalitat i sector públic

Federalisme i economia pública

Un estat fort i eficaç: incentius en el sector públic i el sector privat.

Un sistema polític que faciliti un creixement equilibrat, estable i sostenible: modernització dels partits polítics, lluita contra la corrupció

Política Fiscal

Coordinació fiscal a Europa

El futur del treball

Migracions

Sistema de pensions

Mercat Laboral

Negociació col·lectiva

Govern corporatiu i participació dels treballadors en l'empresa

El rol dels sindicats

Durant aquest 2013 s'han celebrat **3 reunions d'aquest grup de treball:**

17 de gener: El projecte econòmic de la socialdemocràcia i l'actual crisi econòmica i financera.

Ponent: Josep Oliver

19 de març: Reformes del mercat laboral. Ponents: Francesc Trillas i Sergi Jiménez (FEDEA)

8 de maig: Política industrial. Ponents: Carles Rivera, i Marcel Prunera

Durant el segon semestre, es va treballar en l'edició de les conclusions d'aquest grup de treball, que van sortir a la llum amb la publicació del Paper 165 "El proyecto económico de la socialdemocràcia", de Francesc Trillas, Carles Rivera i Javier Asensio (consultar apartat Publicacions).

GRUP DE TREBALL SOBRE LA REFORMA CONSTITUCIONAL

En el marc del debat que està tenint lloc sobre la reforma constitucional en un sentit federal, la Fundació Rafael Campalans va articular un grup de treball per debatre i elaborar una proposta de reforma en un sentit federal.

Membres del grup de treball: Xavier Arbós, Meritxell Batet, Carme Chacón, Jaume Collboni, Miquel Iceta, Eduard Roig, Joaquín Tornos i Francesc Vallès.

A partir de la feina feta per aquest grup de treball, s'han publicat els Papers 163 i 164 de la Fundació, "Per una reforma constitucional federal". (consultar apartat Publicacions).

GRUP DE TREBALL SOBRE ANÀLISI ELECTORAL

Membres del grup: Miquel Iceta, Esther Niubó, Jaume Bellmunt, Isidre Molas, Gabriel Colomé, Enric Casas, Joan Marcet, Daniel Fernández, Antoni Balmón, Jaume Collboni, Carles Martí, Joan Ignasi Elena, Josep Maria Sala, Albert Aixalà, Javi López, Carlos Prieto, Eduard Sanjosé.

Durant el primer semestre de 2013 es van celebrar dues reunions:

25 de febrer: a proposta de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS), es va organitzar una reunió per a que els responsables del treball ***Vot i canvi. Una estimació dels fluxos de vot en les eleccions al Parlament de Catalunya 2012 a partir de les dades del Sondeig de l'ICPS*** ens

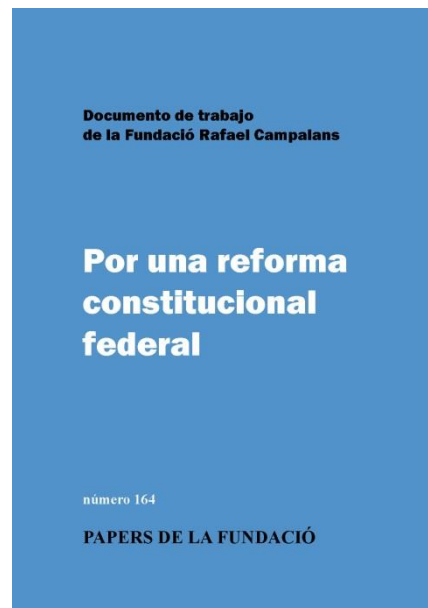
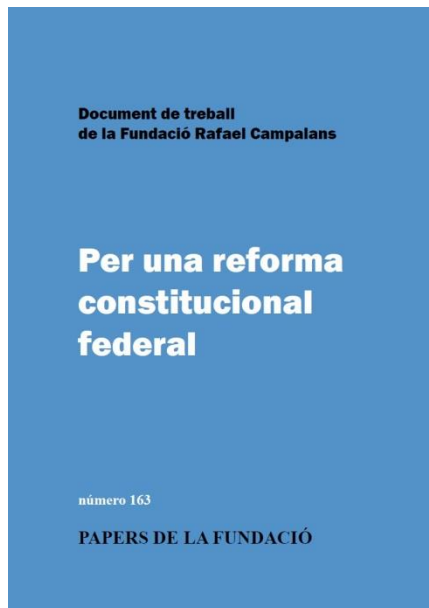
presentessin les conclusions de l'estudi i responguessin a les preguntes que van anar sorgint al llarg de la sessió.

9 d'abril: la Fundació va organitzar una sessió per analitzar en profunditat els resultats de les eleccions autonòmiques del 25 de novembre de 2012, a càrrec d'Oriol Bartomeus, responsable de l'observatori electoral de la Fundació, i d'Àngels Pont (GESOP).

4. PUBLICACIONS

PAPERS DE LA FUNDACIÓ

PAPERS 163 i 164 DE LA FUNDACIÓ. Per una reforma constitucional federal / Por una reforma constitucional federal

Aquest document de treball ha estat elaborat en el marc d'un seminari reduït impulsat per la Fundació Rafael Campalans. En ell s'hi recullen les opinions i aportacions de: Xavier Arbós, Meritxell Batet, Carme Chacón, Jaume Collboni, Miquel Iceta, Eduard Roig, Joaquín Tornos i Francesc Vallès.

Presentació a Barcelona del document "Per una reforma constitucional federal"

La Fundació Rafael Campalans va presentar el 16 de maig el document de treball "Per una reforma constitucional federal", elaborat en el marc d'un seminari reduït impulsat per la Fundació Rafael Campalans i en què s'hi recullen les opinions i les aportacions de Xavier Arbós, Meritxell Batet, Carme Chacón, Jaume Collboni, Miquel Iceta, Eduard Roig, Joaquín Tornos i Francesc Vallès.

Miquel Iceta, president de la Fundació, va recordar que "el document és fruit de l'encàrrec del primer secretari del PSC, Pere Navarro", i va insistir que "aquesta és una proposta oberta al debat, oberta a les aportacions de qui hi vulgui contribuir", tot recordant que "ens hem cenyit només als aspectes institucionals i territorials".

En aquesta línia, **Jaume Collboni**, portaveu del PSC i diputat al Parlament de Catalunya, va insistir que "aquest és un document obert a les aportacions de tots els federalistes, no només els socialistes, sinó tots aquells que siguin partidaris de la cohesió dins la diversitat i no pas. Collboni va assegurar que "aquest document no fa més que recollir la tradició del socialisme catalanista, que sempre ha defensat la cohesió social i la cohesió nacional com a elements indestruïbles".

El catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat de Barcelona, **Xavier Arbós**, va ser l'encarregat d'explicar el contingut del document, un text que parteix de la premissa, va dir, que "l'espanyola ha estat històricament una Constitució exitosa o, com a mínim, la menys dolenta de la història" però que "ha perdut prestigi en els darrers temps, sobretot després de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut català". Per a Arbós, el "federal és el millor dels models possibles", perquè "a la Constitució s'hi explicitaria la col·laboració entre entitats territorials de manera regulada i en positiu". La reforma de la distribució de competències, va explicar, implicaria una diferenciació dins la Constitució de les competències

exclusives de l'Estat i les compartides, així com "s'haurà de reconèixer constitucionalment les singularitats d'algunes Comunitats Autònomes en procedir a aquest repartiment de competències".

Per a Arbós, un dels punts destacats d'aquesta proposta de reforma és el paper que ha de jugar el Senat, seguint l'experiència federal alemanya, que "és la forma més eficaç en el dret comparat de participació dels Estats en la legislació federal". Segons el catedràtic de Dret Constitucional de la UB, "la raó principal per a la reforma del Senat no és tant la seva escassa utilitat sinó la necessitat de comptar amb una institució central de l'Estat, al costat del Congrés, on participin les Comunitats Autònomes, es digui Senat o Consell de les CCAA, o un altre nom semblant", i va enumerar les modificacions quant a composició i funcions, recollides detalladament al document.

El diputat del PSC al Congrés, coordinador dels diputats i senadors del PSC a les Corts Generals, **Francesc Vallès**, va sentenciar que "als socialistes ens toca provocar i liderar el debat" i per fer-ho "ens calen complicitats, acords i consensos, sobretot amb el PSOE", va admetre. Per a Vallès, "en els darrers mesos s'han anat produint canvis: el setembre, a la Festa de la Rosa del PSC, tothom esperava que Alfredo Pérez Rubalcaba pronunciés les paraules "federal", i no ho va fer. Mesos després, el PSOE defensa la reforma constitucional i hi ha 5

documents federalistes (València, Aragó, Illes Balears, Andalusia i la Fundació Ciudadanía y Valores) sobre la taula".

Miquel Iceta va cloure l'acte recordant unes paraules de Rafael Campalans, que es recullen a les pàgines inicials del document:

"Socialisme i federalisme, més que doctrines convergents, han de considerar-se com doctrines complementàries, com sigui que si la primera és normativa per a la vida individual de les nacionalitats dins dels Estats complexos, la segona ens mostra el camí formal per anar agermanant dins d'Estats units d'amplitud major cada dia, fins que s'arribi a assolir el magne ideal de reunir la humanitat sencera en una gran i única família "

Iceta, a més, va anunciar i emplaçar al públic assistent a la **presentació del document a Madrid**, que es faria el **dimecres, 29 de maig**, a les **19h** a la **Sala Ernest Lluch del Congrés dels Diputats**.

Presentació a Madrid del document "Por una reforma constitucional federal"

La Fundació Rafael Campalans va presentar el 29 de maig a Madrid, a la sala Ernest Lluch del Congrés dels Diputats, el document de treball "Por una reforma constitucional federal", elaborat en el marc d'un seminari reduït impulsat per la Fundació Rafael Campalans i en què s'hi recullen les opinions i les aportacions de Xavier Arbós, Meritxell Batet, Carme Chacón, Jaume Collboni, Miquel Iceta, Eduard Roig, Joaquín Tornos i Francesc Vallès.

Com ja va fer a la presentació de Barcelona, **Miquel Iceta**, president de la Fundació, va recordar que aquest document "és fruit de l'encàrrec del primer secretari del PSC, Pere Navarro", i va insistir que "aquesta és una proposta oberta al debat, oberta a les aportacions de qui hi vulgui contribuir", tot recordant que "ens hem cenyit només als aspectes institucionals i territorials".

Per la seva banda, **Pere Navarro** va subratllar "la importància de la proposta de reforma constitucional de la Fundació", que respon a la necessitat de "revisar a fons el funcionament de l'Estat de les Autonomies, que acumula problemes importants i que ha hagut de fer front a qüestions impossibles de preveure el 1978". Per al primer secretari del PSC, "la integració dels pobles d'Espanya en un projecte compartit pot i ha de millorar", i en aquesta línia va alertar que "la millor resposta possible a la desafecció entre Catalunya i Espanya (especialment després de la Sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut) es troba en els plantejaments federals, d'unió en llibertat, d'autogovern i govern compartit. Navarro va reclamar que "els catalans puguin decidir sobre el seu futur", tot alertant que "aquest procés no pot fer-se de manera unilateral, sense acord entre les institucions catalanes i espanyoles", sempre amb empara legal perquè "fora de la llei, no hi ha democràcia". Per al primer secretari del PSC, "cada cop són més els que veuen la solució federal com l'única possible i la que millor pot respondre a les inquietuds de la ciutadania avui".

Dos dels professors universitaris que han participat en l'elaboració del document, **Joaquín Tornos**, catedràtic de Dret Administratiu de la UB, i **Eduard Roig**, professor de Dret

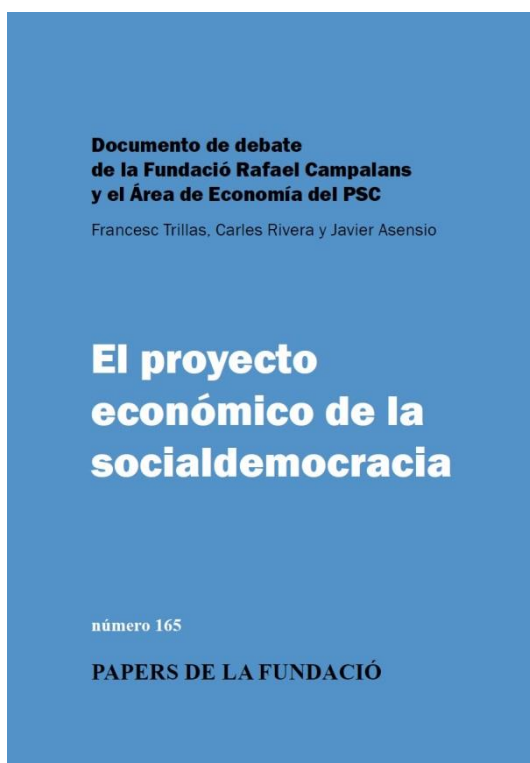

Constitucional de la UB, van ser els encarregats d'explicar el contingut del document. Tornos, que es va centrar en qüestions com el model d'Estat, el Senat i les competències, va constatar que "el model d'estat que defineix la Constitució està esgotat i necessita, sens dubte, un nou

impuls". Roig, per la seva banda, va centrar-se en els capítols sobre finançament, relacions Estat i Comunitats Autònomes i Poder judicial, tot conclouent que "qualsevol reforma constitucional ha de ser objecte de discussió com més àmplia millor, amb experts i polítics, fugint dels interessos partidistes".

La diputada del PSC del Congrés, **Meritxell Batet**, també autora del document, va cloure l'acte de presentació tot recordant que "el catalanisme polític ve de lluny" i "aquest catalanisme sempre ha tingut un model d'Espanya que els socialistes catalans reclamem": el del "reconeixement de la pròpia identitat, lligat amb la voluntat d'enriquir el conjunt d'Espanya". Tot i ser conscient que "la proposta federal és un repte difícil", Batet va reivindicar el federalisme com "el model que millors respostes dóna per a una Espanya unida" .

PAPER 165 DE LA FUNDACIÓ. El proyecto económico de la socialdemocracia

Aquest document de debat, coordinat pels economistes **Francesc Trillas**, **Carles Rivera** i **Javier Asensio**, encarregat per la Fundació Rafael Campalans i la Secretaria d'Economia del PSC, és fruit d'una sèrie de sessions de treball en les que s'ha comptat amb la participació, en sessions específiques, de Josep Oliver i Joan Trullén, de la Universitat Autònoma de Barcelona, i de Sergi Jiménez, de la Universitat Pompeu Fabra. Unes trenta persones han participat en diverses de les cinc sessions de treball realitzades. han estat especialment valuoses, en aquest sentit, les aportacions d'Antoni Zabalza, David Espiga i

Josep Maria Vegara. Isaías Táboas, Vicente Salas i els mateixos David Espiga i Josep Maria Vegara han fet arribar detallats comentaris molt valuosos per escrit a borradors anteriors. La versió final d'aquest document de debat és responsabilitat dels seus autors.

Presentació del document "El proyecto económico de la socialdemocràcia"

La Fundació Rafael Campalans i l'Àrea d'Economia del PSC van presentar de manera conjunta el document de debat *El proyecto económico de la socialdemocràcia*, elaborat per **Francesc Trillas**, **Carles Rivera** i **Javier Asensio**. Aquest paper, fruit d'una sèrie de sessions de treball en què han participat una trentena de persones, vol ser una contribució al debat sobre la necessària actualització del projecte econòmic de la socialdemocràcia, "posant de manifest la fertilitat d'algunes idees en el terreny econòmic i social, en un moment de gran desorientació per part dels sectors progressistes i de volatilitat de l'electorat".

L'acte, presentat pel president de la Fundació, **Miquel Iceta**, va comptar amb la intervenció inicial dels tres autors responsables del document de debat. D'una banda, **Francesc Trillas**, professor del Departament d'Economia Aplicada de la UAB, va apuntar que "els països escandinaus continuen sent el punt de referència dels governs socialdemòcrates", països que encapçalen tots els rànquings: igualtat, estat del benestar, innovació, respecte pel medi ambient, igualtat home-dona", i va insistir que l'objectiu ha de ser "aconseguir la millor combinació d'eficiència i equitat". Per últim, Trillas va recordar que "aquest és un document per al debat; per tant, incomplet i obert a noves aportacions".

Per la seva banda, **Javier Asensio**, professor del Departament d'Economia Aplicada de la UAB, va subratllar la importància d'aplicar reformes en el mercat de treball (un dels capítols del document), perquè "el laboral és, sens dubte, un terreny clau en la reducció de les desigualtats

i és on, lamentablement, més s'ha fracassat, com demostren les elevades taxes d'atur, tant a Espanya com a Catalunya".

En darrer lloc, **Carles Rivera**, professor del Departament de Ciències Polítiques i Socials de la UPF, va defensar la necessitat de "fer compatible la política industrial amb la competència", així com de "concebre la política industrial també com un procés de descobriment (de costos i oportunitats) i de coordinació estratègica entre governs i empreses". Rivera va acabar assenyalant els principis fonamentals que l'economista Dani Rodrik estableix per a un disseny institucional per a la política industrial (que trobareu de manera detallada al document).

Tot seguit, van intervenir **Toni Roldán**, secretari general del European Council of Economic Experts (ECEE), i l'economista **Antoni Zabalza**. Roldán va insistir en la importància que la socialdemocràcia sigui "realista, honesta i valenta en les seves propostes", i va alertar que "hem de créixer, sí, però no de qualsevol manera". Per a Roldán és estrictament necessari "posar en valor l'educació, apostar per l'excel·lència, millorar la mobilitat social" i això "només es pot fer apostant per una Europa forta", amb "un pilar fiscal fort que pugui assumir els xocs asimètrics".

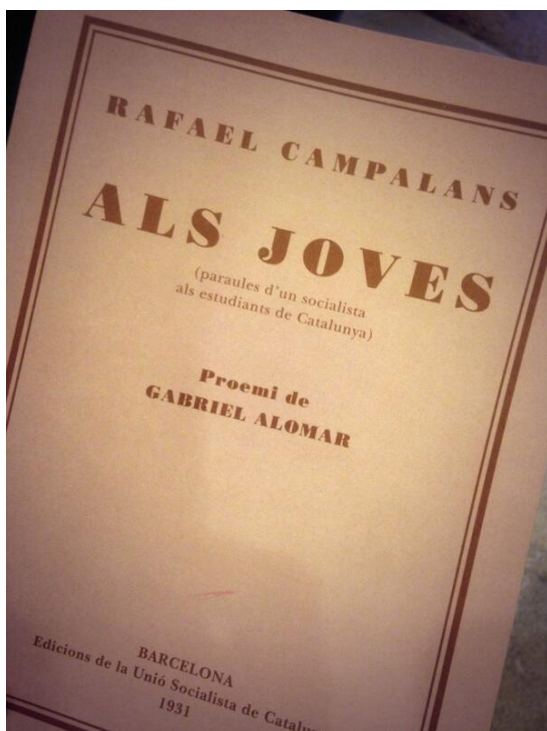

En aquesta línia, Zabalza també va alertar de la necessitat d'una reforma fiscal a Espanya i a Europa, i va assenyalar que "els autors d'aquest document tracten de donar resposta a la

pregunta 'Quin és el paper del sector públic en una societat moderna?'. Per a Zabalza, les funcions fonamentals de l'Estat són clares: la provisió de béns públics, establint les regles de joc; la provisió de serveis fonamentals per assegurar la igualtat en l'accés; redistribució d'oportunitats, sí, però també de resultats (renda *ex ante*, renda *ex post*); i el manteniment de l'estabilitat de l'economia (en què, clarament, s'ha fracassat).

Rocío Martínez-Sampere, diputada al Parlament de Catalunya i secretària de l'Àrea d'Economia del PSC, va cloure l'acte, fent una crida a "construir una nova utopia, però aconseguint que acabi esdevenint real i, sobretot, creïble".

La Fundació va participar, el 7 de setembre, a l'homenatge a Rafael Campalans que se celebrà a Torredembarra, en motiu del 80è aniversari de la seva mort.

L'acte, presidit per l'alcalde de Torredembarra, **Daniel Masagué**, i presentat pel regidor **Jordi Solé**, va comptar amb la intervenció inicial de **Miquel Iceta**, president de la Fundació, que va fer un repàs a la biografia personal i política de Rafael Campalans, tot destacant que "el significat i l'aportació de Rafael Campalans passen indubtablement per la política, en concret per

la defensa dels interessos nacionals de Catalunya i la complementarietat entre socialisme i federalisme". Segons Campalans, va recordar Iceta, "aquest era el context en què s'havia de situar la reivindicació de Catalunya". El president de la Fundació va subratllar els pilars del pensament de Rafael Campalans "patriotisme, compromís democràtic, primacia de l'educació com a instrument emancipatori, federalisme i justícia social", i va remarcar que, pel seu caràcter transversal, "no són només patrimoni d'un partit, sinó que esdevenen referència obligada per a tots els catalans de progrés".

L'exdiputada al Parlament de Catalunya i actual membre de la Comissió Executiva del PSC, **Laia Bonet**, va fer una aproximació al catalanisme d'esquerres de Campalans, des d'una perspectiva personal i política. Bonet, que va assegurar que la frase "política vol dir pedagogia" és la que més l'ha guiada en la seva vida política, va recordar que "avui, quan és més necessari que mai el diàleg i el debat polític amb arguments, aquesta apel·lació a la pedagogia ens parla sobretot de les actituds en la política". L'obra de Campalans, "breu però consistent", va recordar Bonet, "destaca per la seva claredat en la definició d'un full de ruta per al socialisme català. Un full de ruta que partia d'una idea bàsica: no hi ha reforma possible sense cultura, sense formació".

Campalans alertava que "una classe obrera sense formació no serà capaç de participar en la política i serà tan sols una joguina, un instrument, a mans d'aquells que tenen cultura". També van intervenir a l'acte d'homenatge l'escriptor **Antoni Batista**, que va destacar la transversalitat del catalanisme de Campalans, i **Josep Bargalló**,

exconseller primer del Govern de la Generalitat de Catalunya, que va explicar la relació de Campalans, "un estiuejant de Barcelona" amb la Torredembarra, on va morir l'any 1933.

Durant l'acte d'homenatge, la Fundació va presentar la reedició d'***Als joves. Paraules d'un socialista als estudiants de Catalunya***, un llibre editat per les Edicions de la Unió Socialista de Catalunya l'any 1931 en què es recull la transcripció de la conferència de Rafael Campalans a l'Ateneu

Enciclopèdic Popular de Barcelona, el 17 de març de 1923.

Substituint d'alguna manera la Revista, el 2012 vam posar en marxa L'Opinió, un apartat de la nostra pàgina web en què recollim articles d'opinió on hi tenen cabuda totes les temàtiques.

L'objectiu principal per al 2013 era i és poder comptar amb un grup de col·laboradors habitual més ampli que l'actual, amb una previsió de publicació més ordenada.

24 L'OPINIÓ

Durant el 2013 hem publicat 12 articles:

- *Eleccions a la italiana*, d'Oriol Bartomeus
- *Fracking, o la fractura del model energètic català*, de Xavier Sabaté
- *Enfortir la democràcia: aprofundir en transparència*, de Meritxell Batet
- *La inmigración como estrategia electoral*, de Javier Paredes
- *La llei Wert: el retorn al passat*, de Josep Mayoral
- *Cómo la crisis cambia Europa*, de Josep Borrell
- *Sobre el reformisme pres seriosament*, de Jaume Bellmunt
- *Amunt. Acció per la justícia social*, de Lídia Santos i Natalia Gimeno
- *Els valors de les esquerres i els obstacles als valors*, de Josep Maria Vegara
- *Badalona: laboratori populista. Oportunitat per a una nova política?*, de Josep Xurigué
- *Notes sobre la Declaració de Granada*, de Josep Maria Vegara
- *Anàlisi de les eleccions federals de 2013 a Alemanya*, d'Oriol Bartomeus

5. COMUNICACIÓ I DIFUSIÓ

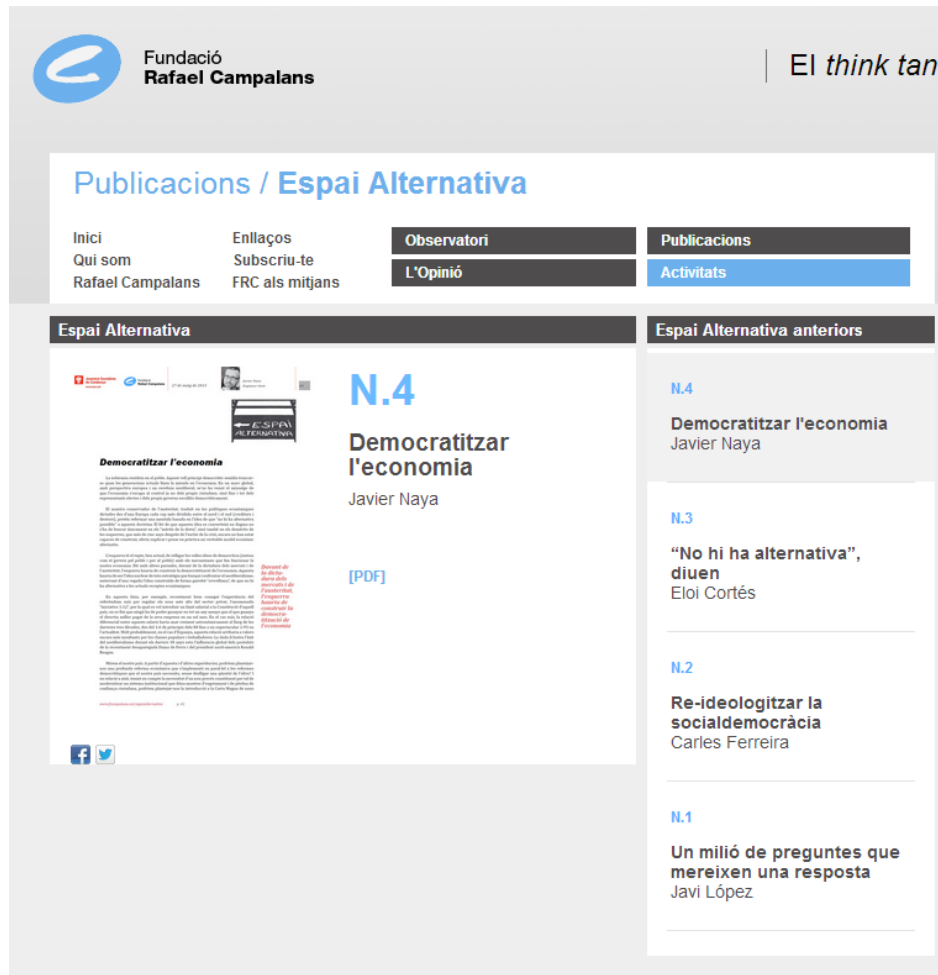
5.1. PÀGINA WEB

La pàgina web de la Fundació, www.fcampalans.cat, continua sent una eina indispensable per a la difusió de les publicacions que editem i les activitats que organitzem. És la porta d'entrada principal a la Fundació, tot i que Facebook i Twitter han esdevingut claus per atraure nous visitants.

The screenshot displays the website of Fundació Rafael Campalans, featuring a header with the logo and the tagline "El think tank del socialisme català". The main content is organized into several sections:

- Inici:** A navigation menu with links for "Inici", "Qui som", "Rafael Campalans", "Enllaços", "Subscriu-te", "FRC als mitjans", "Observatori", "L'Opinió", "Publicacions", and "Activitats".
- Notícies:** A news section with two articles. The first, dated 07/06/2013, is titled "Antón Costas: 'La desigualtat és un dissolvent poderosíssim de la cohesió social, que acaba provocant extremisme ideològic i populisme polític'" and discusses a seminar on ideological extremism. The second, dated 03/07/2013, is titled "UPEC 2013: Repensar-ho tot" and mentions the Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya.
- Properes Activitats:** A section for upcoming events, featuring "Dijous 13/06 18:00" with the title "Què és i què significa la LOMCE. El retorn a les involucions educatives de les dretes".
- Efemèrides:** A section for historical events, featuring "1977" with the title "15-J. Les primeres eleccions de la democràcia".
- Arxiu històric del socialisme català:** A sidebar menu with categories like "Por una reforma constitucional federal", "Democratitzar l'economia", and "La meva gent d'esquerres".

Durant el 2013 hem intentat millorar el nombre de visites i la qualitat dels nostres continguts, així com ampliar els apartats de la pàgina web. Durant aquest 2013 hem incorporat l'ESPAI ALTERNATIVA dins el nostre web, per encabir-hi els articles que mensualment s'hi publiquen. L'ESPAI ALTERNATIVA està dins l'apartat de PUBLICACIONS de la Fundació, com una col·lecció més.

També a inicis de 2013 vam reforçar l'espai web de publicacions, on hem dedicat una àrea a publicar les notes de la Fundació Ahmed Tili, en el marc del nostre programa de cooperació política a la Mediterrània, així com dels documents de treball dels diferents grups coordinats per la Fundació.

BUTLLETÍ ELECTRÒNIC DE LA FUNDACIÓ

Com venim fent des de la seva posada en marxa, cada dilluns enviarem el **butlletí electrònic**, en el qual s'inclou:

- Una notícia destacada i dues o tres notícies més
- Articles recomanats: mínim un article per setmana
- Agenda: es destaquen les properes activitats a tenir en compte
- Efemèride: cada setmana es destaca un fet històric coincident amb les dates de la setmana.
- Publicacions destacades, editades per la Fundació

Durant aquest s'han enviat 2338 butlletins, amb uns continguts que han rebut 1.987 subscriptors.

A banda del butlletí general de la setmana, el web també disposa d'un **butlletí convocatòria**, per informar de manera més específica d'una activitat propera.

Butlletí n.105 Si no veus correctament aquest email [clica aquí](#)
Del 4 al 10 de febrer

Notícies

04/02/2013

Esther Niubó, nova directora de la Fundació Rafael Campalans

El Patronat de la Fundació Rafael Campalans, reunit en sessió ordinària el passat dijous, 31 de gener, va nomenar Esther Niubó nova directora de l'entitat. Esther Niubó, fins ara responsable de relacions institucionals i internacionals de la Fundació, substitueix Albert Aixalà, qui ja fa mesos va anunciar la seva voluntat de deixar el cà [...]

+>

04/02/2013

"A reveure!", per Albert Aixalà

Fa 8 anys, el gener de 2005, el Patronat de la Fundació Campalans -a proposta de la direcció del PSC- em va nomenar director de la Fundació, amb només 25 anys. Des de la direcció de la Fundació he tingut l'oportunitat de viure uns anys intensos, vibrants i plens d'activitat.

Hem fet créixer la fundació en activitats, publicacions i col·laboradors, i hem posat el nom d [...]

+>

12/02/2013
OBSERVATORI

La Fundació Rafael Campalans, a la conferència "Renaissance for Europe" a Torí

La Fundació Rafael Campalans ha participat els dies 8 i 9 de febrer a la segona edició de la conferència *Renaissance for Europe*, que enguany s'ha celebrat al Teatro Regio de Torí, coincidint amb les properes eleccions italianes.

Butlletí n.121 Si no veus correctament aquest email [clica aquí](#)
Del 27 de maig al 2 de juny

Notícies

29/05/2013

Presentació a Madrid del document "Por una reforma constitucional federal"

La Fundació Rafael Campalans acaba de publicar el document de treball "Por una reforma constitucional federal", elaborat en el marc d'un seminari reduït impulsat per la Fundació Rafael Campalans i en què s'hi recullen les opinions i les aportacions de Xavier Arbós, Meritxell Batet, Carme Chacón, Jaume Collboni, Miquel Iceta, Eduard Roig, Joaquín Tornos i Francesc Vallès.

[...]

+>

22/05/2013

Jornada per una Europa pròspera i progressista a Leipzig, amb motiu del 150è aniversari de l'SPD

Dimecres 22 de maig, la Fundació Rafael Campalans va participar al seminari organitzat per la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), conjuntament amb la Fundació Friedrich Ebert Stiftung, la Fundació Jean-Jaurès i la Fondazione Italianeuropei que es va celebrar a Leipzig, coincidint amb el 150è aniversari de l'SPD. El seminari, que portava [...]

+>

22/05/2013

Diego López Garrido: "No és possible pensar en un projecte europeu sense solidaritat i governança entre els seus estats membres"

2013

Del 01/01/2013 al 31/12/2013

16.538 visites (10.095 visitants únics)

43.916 pàgines vistes

2012

Del 01/01/2012 al 31/12/2012

18.837 visites (11.828 visitants únics)

48.977 pàgines vistes

Visió general

Durant el 2013, s'han reduït les visites (totals i de visitants únics). Tot i això, la xifra total supera tots els anys anteriors (2011: 13.591 visites). La gran pujada de 2012 la provoca, principalment, la punta de visites que va rebre l'article "La Diada de la divisió del catalanisme", d'Albert Aixelà (1.121 visites en un dia).

En aquest 2013, el dia amb més entrades a la pàgina web és el 4 de febrer, amb **393 visites**, dia en què s'envia el butlletí amb la notícia del relleu en la direcció de la Fundació, amb la incorporació d'Esther Niubó al capdavant de l'entitat, això com un escrit de comiat de l'antic director, Albert Aixelà. Aquesta punta de visites representa el doble de la xifra habitual de visites.

D'aquestes 393 visites del 4 de febrer:

... 99 van accedir a través de Twitter

... 92 van accedir directament al web

... 119 van accedir a través de Facebook

... 49 van accedir a través de Google

Dies amb més visites:

Dilluns, 4 de febrer: 393 visites

Dilluns, 9 de setembre: 214

Dilluns, 13 de maig: 208 visites

Dilluns, 6 de maig: 186 visites

Dilluns, 4 de març: 151 visites

Dilluns, 22 d'abril: 141 visites

Per mesos:

Gener: 1.570 (1.141 visitants únics)

Febrer: 1.619 (1.205 visitants únics)

Març: 1.589 (1.135 visitants únics)

Abril: 1.765 (1.240 visitants únics)

Maig: 2.206 (1.572 visitants únics)

Juny: 1.403 (931 visitants únics)

Juliol: 902 (612 visitants únics)

Agost: 443 (308 visitants únics)

Setembre: 1.481 (1.092 visitants únics)

Octubre: 1.431 (1.068 visitants únics)

Novembre: 1.286 (928 visitants únics)

Desembre: 843 (645 visitants únics)

Del total de visites que ha tingut la nostra pàgina web (16.538):

... El **39,7%** de les visites han accedit a través de cerca a **buscadors**, amb els termes “fundació rafael campalans”, “fundació campalans”, “fundacio campalans”,...

... El **32,7%** de les visites han arribat per **referència** a través de:

- Facebook: 1.702
- Twitter: 948
- Socialistes.cat: 329
- Scoop.it: 219
- Diari de Miquel Iceta: 89
- Eldiario.es: 70

... El **27,6%** del trànsit ha estat **directe** a la pàgina web, el 60,67% visitants únics.

Pàgines generals més visitades:

- Home: 10.280
- Publicacions: 2.059
- Qui som: 1.641
- Cercador: 850
- Activitats: 830
- Arxiu: 664

Notícies més visitades:

- Notícia presentació a Barcelona document “Per una reforma constitucional federal”: 522
- Notícia Esther Niubó nova directora Fundació: 348
- Notícia seminari “Next Left. Framing a New Narrative”: 338
- Notícia text comiat Albert Aixalà: 295
- Notícia seminari FEPS política industrial: 274

Publicacions més visitades:

- Paper 164. Por una reforma constitucional federal: 434
- Paper 163. Per una reforma constitucional federal: 384
- Secció L’Opinió: 372
- Article Espai Alternativa del Víctor Albert: 205
- V.O 7 (Dret a decidir): 138

5.2. XARXES SOCIALS

Sens dubte, Facebook i Twitter s’han convertit en instruments de comunicació indispensables. El perfil de la Fundació Rafael Campalans en totes dues xarxes està sent seguit cada cop més, i s’ha convertit en un mitjà de difusió i participació veritablement útil. Intentem no només difondre la tasca desenvolupada des de la Fundació, sinó també enriquir el treball de la Fundació amb els comentaris i aportacions dels internautes.

El 2013 hem seguit treballans per fer que la Fundació i la tasca que desenvolupa siguin conegudes arreu, arribant al màxim de gent possible, i fent arribar els nostres continguts a aquells que hi estiguin interessats.

Facebook:

A dia d'avui, amb 2.885 amics, la Fundació Rafael Campalans és el think tank català vinculat a un partit polític amb més seguidors. Seguirem la nostra feina per continuar creixent, però sobretot per comunicar més i millor el que fem.

- 2008 => 307 amics
- 2009 => 747 amics (+440)
- 2010 => 1.370 amics (+623)
- 2011 => 1.984 amics (+614)
- 2012 => 2.820 amics (+836)
- 2013 => 2.885 amics**

Fundació Rafael Campalans: 2.885 amics

Fundació CatDem: 2.222 amics

Fundació Nous Horitzons: 1.706 amics

Fundació Josep Irla: 358 amics

Twitter:

El perfil twitter @FCampalans compta amb:

- 1.466 seguidors
- 690 a qui seguim
- 1.118 tweets (mínim d'1 tweet/dia)

Tot i que som molt lluny, per exemple, dels 4.287 seguidors de CatDem, ja ens hem col·locat en tercera posició en el rànquing de fundacions de partits polítics catalans (tot i començar els últims), a “poca” distància de la Josep Irla.

Fundació CatDem (CDC): 4.287 seguidors

Fundació Josep Irla (ERC): 2.340 seguidors

Fundació Rafael Campalans (PSC): 1.466 seguidors

Fundació Nous Horitzons (ICV): 648 seguidors